

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

Brussel, 05.11.1997
COM(97) 560 def.

MEDEDELING VAN DE COMMISSIE

**GEVOLGEN VAN DE OVERGANG OP DE EURO
VOOR HET BELEID, DE INSTELLINGEN EN DE WETGEVING VAN DE
GEMEENSCHAP**

**GEVOLGEN VAN DE OVERGANG OP DE EURO
VOOR HET BELEID, DE INSTELLINGEN EN DE WETGEVING VAN DE
GEMEENSCHAP**

Inhoud

A.	INLEIDING	4
B.	GEVOLGEN VAN DE OVERGANG IN DE DIVERSE SECTOREN	4
B.1	Begroting van de Gemeenschap	4
B.2	Landbouwbeleid	6
B.3	Administratieve uitgaven	7
C.	AANPASSING VAN DE GEMEENSCHAPSWETGEVING	9
C.1.	Juridisch kader voor de euro	9
C.2.	Voornaamste gevolgen voor de EU-wetgeving	10
D.	PRAKTISCHE ASPECTEN VAN DE OVERGANG	13
D.1.	Begroting en financieel beheer	13
D.2.	Statistieken	15
D.3.	Informatica	16
D.4.	Diversen	17
E.	CONCLUSIES	17
<u>Bijlagen:</u>		
1.	Betalingsverrichtingen op de begroting 1996	19
2.	Gevolgen van de overgang voor beleidsmaatregelen buiten de Gemeenschapsbegroting	21
3.	Geraamde agromonetaire afwijkingen op 1.10.1997	23
4.	Overschakeling van bezoldigingen: aanverwante zaken	24
5.	Invoering van de euro in de secundaire wetgeving van de Gemeenschap	25
6.	Wettelijke drempels en plafonds die aan de euro moeten worden aangepast	27
7.	Richtsnoeren voor de overgang van monetaire verwijzingen in de wetgeving	28

8. Overzicht van de gevolgen van de overgang op de euro voor de Gemeenschapswetgeving	32
DOUANE	
Douanewetboek	33
GEMEENSCHAPPELIJK LANDBOUWBELEID	
Agromonetair stelsel	36
VRIJ VERKEER VAN WERKNEMERS	
Sociale zekerheid van migrerende werknemers	38
INTERNE MARKT	
Cultuurgoederen	40
Overheidsopdrachten	41
Bankwezen	43
Verzekeringen	46
Effecten	49
Vennootschapswetgeving	51
Verslaggeving	53
Producten met gebreken	55
Intellectuele eigendom	57
INDIRECTE BELASTINGEN	
BTW-wetgeving	58
GEMEENSCHAPPELIJK HANDELSBELEID	
Exportkredieten	61
EXTERNE BETREKKINGEN	
Internationale overeenkomsten	64
CONSUMENTENBESCHERMING	
Consumentenkrediet en sommige andere overeenkomsten	66
BEGROTINGEN	
Financieel Reglement	68
ADMINISTRATIEVE UITGAVEN	
Salarissen en pensioenen	70

GEVOLGEN VAN DE OVERGANG OP DE EURO VOOR HET BELEID, DE INSTELLINGEN EN DE WETGEVING VAN DE GEMEENSCHAP

A. INLEIDING

1. In deze mededeling wordt getracht een volledig beeld te geven van de gevolgen die de overgang op de euro op Gemeenschapsniveau en ook voor de lidstaten zal hebben. Aan de totstandkoming van de mededeling hebben alle diensten van de Commissie meegewerkt. Tevens zijn vertegenwoordigers van de andere Instellingen en organen geraadpleegd.

Bij de voorbereiding is voornamelijk aandacht besteed aan:

- de praktische gevolgen voor het beleid van de Gemeenschap;
 - verenigbaarheid van de bestaande Gemeenschapswetgeving met de euro;
 - de technische en praktische gevolgen (informatica, administratieve veranderingen, voorlichting en opleiding van personeel, enz.).
2. Er wordt niet alleen aandacht besteed aan de gevolgen van de overgang, maar ook aan de wetgevende en andere werkzaamheden die voor en na het ingaan van de derde fase moeten worden verricht. Bijlage 8 bevat een uitvoerige beschrijving van het werkprogramma.

Hierbij zijn ook andere Gemeenschapsinstellingen betrokken, bijvoorbeeld wanneer het gaat om de invoering van speciale wetgeving. Deze wetgeving die op Gemeenschapsniveau ontstaat, zal vervolgens direct of indirect doorwerken in de lidstaten. De onderhavige mededeling biedt zowel de lidstaten als de Gemeenschapsinstellingen steun bij het afronden van hun eigen voorbereidingen.

B. GEVOLGEN VAN DE OVERGANG IN DE DIVERSE SECTOREN

B.1. BEGROTING VAN DE GEMEENSCHAP

3. Momenteel wordt de begroting opgesteld in ecu (art. 11 van het Financieel Reglement) maar zowel de inkomsten als de uitgaven geheel of gedeeltelijk verwezenlijkt op basis van nationale valutakoersen:
 - Aan de inkomstzijde worden de nationale bijdragen in nationale valuta betaald. De traditionele eigen middelen worden betaald zoals ze geïnd worden (met aftrek van 10% inningskosten die worden ingehouden door de lidstaten) terwijl de BTW- en BBP-bijdragen worden berekend en betaald volgens een systeem waarin twee ecu-koersen (1 februari en de laatste werkdag van het voorgaande jaar)¹ worden toegepast.

¹ Al deze bijdragen worden in jaar "n+1" gecorrigeerd, zodat de definitieve bijdragen overeenkomen met de in jaar "n" daadwerkelijk gerealiseerde belastbare inkomsten.

- Aan de uitgavenzijde worden de betalingsverplichtingen grotendeels aangegaan en betaald in ecu (bijv. Structuurfondsen, onderzoek en andere beleidssectoren). De uitgaven luiden dus voornamelijk in ecu met uitzondering van de betalingsverplichtingen onder de Afdeling Garantie van het EOGFL en de administratieve uitgaven (vooral salarissen en pensioenen). Proportioneel gezien vertegenwoordigen de landbouwuitgaven echter meer dan de helft van de totale begrotingsuitgaven (bijna 52% van de betalingskredieten in 1996) van de Gemeenschap en de administratieve uitgaven nog eens 3,5% (zie tabel in bijlage 1A). Beide posten worden nader belicht onder B.2 en B.3.

4. Wanneer transacties in nationale valuta en niet in ecu plaatsvinden, krijgt de Gemeenschapsbegroting te maken met wisselkoersrisico's omdat de nationale valuta aan schommelingen onderhevig zijn. Dit is momenteel het geval aan de inkomstzijde en in mindere mate aan de uitgavenzijde.

Zodra de euro is ingevoerd, hebben de deelnemende lidstaten de munteenheid van de Gemeenschapsbegroting. Dit betekent dat koersschommelingen voor deze landen komen te vervallen, maar niet voor de andere lidstaten. Zowel aan de inkomsten- als aan de uitgavenzijde zullen de koersrisico's dus veel geringer zijn.

Vanaf 1 januari 1999 wil de Commissie in de regel steeds gebruik maken van de mogelijkheid verplichtingen in de euro-eenheid te voldoen² wanneer het gaat om begrotingsuitgaven in de deelnemende lidstaten.

5. De onmiddellijke voordelen van de monetaire unie zouden nog kunnen worden geconsolideerd en vergroot door bijkomende maatregelen. Zo zou de euro, bijvoorbeeld, in alle lidstaten zo veel mogelijk kunnen worden gebruikt voor begrotingsuitgaven die nu nog in nationale valuta plaatsvinden (Afdeling Garantie van het EOGFL, administratieve uitgaven, enz.). Maar voorzover het de "pre-ins" betreft zouden de onderliggende betalingsverplichtingen nog steeds in nationale valuta luiden en dat zou betekenen dat de wisselkoersrisico's nog steeds ten laste van de begroting zouden komen. Verdere informatie wordt verstrekt in bijlage 8 (informatie over het Financieel Reglement).³

² Krachtens artikel 8.3 van Verordening .../98 van de Raad over de invoering van de euro, gebaseerd op artikel 109(4) EG-Verdrag, die medio 1998 zal worden aangenomen, wanneer de lijst van deelnemende lidstaten is vastgesteld. Zie ook de resolutie van de Raad van 7 juli 1997 betreffende het juridische kader voor de invoering van de euro (PB C236 van 2.8.97, blz. 8 - 12).

³ De Commissie heft in de loop van 1994 al eens een soortgelijk voorstel op tafel gelegd. Zij wilde Art. 11 van het Financieel Reglement wijzigen om de begroting niet alleen in ecu op te stellen maar ook in ecu uit te voeren, behalve daar waar sectorale verordeningen anders bepalen. Op dat moment hadden een aantal lidstaten bezwaren tegen een meer algemeen gebruik van de ecu, zij het om redenen die in de huidige situatie niet meer relevant zijn.

6. De overgang op de euro zal nog meer gevolgen hebben voor de begroting, met name voor kasoperaties en financieel beheer. Deze gevolgen zijn vooral van praktische aard en worden daarom onder D behandeld.

Voor de inkomsten en uitgaven van de EGKS- en EOF-begroting gelden afzonderlijke regels (Bijlage 2). Aangezien bijdragen en betalingen in beide gevallen in ecu worden uitgedrukt, zal de overgang hier naar verwachting zonder problemen verlopen.

B.2. LANDBOUWBELEID

7. Volgens de huidige agromonetaire regels worden prijzen en andere bedragen uitgedrukt in ecu, maar door de lidstaten betaald of geïnd in nationale valuta. Hierbij wordt gebruik gemaakt van de landbouwmrekeningskoers die geldt op de datum waarop de transactie plaatsvindt⁴. De landbouwmrekeningskoersen volgen de dagkoersen met een zeker verschil dat groter is bij een revaluatie ten opzichte van de ecu dan bij een devaluatie. Leidt een dergelijke revaluatie tot een aanzienlijke daling van de landbouwmrekeningskoers en dus ook van de prijzen en bedragen in nationale munt, dan kan tijdelijk financiële steun worden gegeven om het inkomensverlies van de landbouwers te compenseren.
8. De uitgaven die de lidstaten in het kader van het GLB verrichten, worden maandelijks door de Afdeling Garantie van het EOGFL in nationale valuta terugbetaald. Deze bedragen gaan niettemin tegen de omrekeningskoers in ecu te boek⁵. Er bestaat dus steeds een verschil tussen de prijzen en bedragen in ecu volgens het GLB en de bedragen die uiteindelijk op de begroting worden geboekt. De tabel in bijlage 3 laat zien dat het verschil tussen de landbouwmrekeningskoers en de marktcoers in de meeste gevallen 3 tot 4% bedraagt en voor bepaalde landen en soorten bedragen zelfs kan oplopen tot meer dan 10%. Een globaal verschil van 1% komt ruwweg overeen met 400 miljoen ECU.
9. De invoering van de euro op 1.1.1999, heeft voor de agromonetaire regelingen de volgende gevolgen:
 - in de deelnemende lidstaten zullen uitgaven van de lidstaten in euro in beginsel door de Gemeenschapsbegroting worden terugbetaald zonder dat aanpassingen of omrekeningen nodig zijn (geen wisselkoersrisico's meer).
 - voor de "pre-ins" blijven de landbouwmrekeningskoersen nodig voor de besteding van de middelen in de lidstaten. Dit betekent echter niet dat het bestaande stelsel als zodanig moet worden overgenomen. De kernelementen zouden geheel of gedeeltelijk kunnen worden herzien

⁴ De datum waarop het economische doel van de transactie volgens de GLB-wetgeving bereikt is.

⁵ De toegepaste koers is de wisselkoers van de ecu op de 10e dag van de maand volgende op de maand waarin de uitgave heeft plaatsgevonden

(landbouwmrekeningskoersen, belastbare transactie, omrekeningskoers enz.).

10. Bij de overgang op het nieuwe agromonetaire stelsel moeten een aantal technische problemen worden opgelost:
 - voor de "ins" moet het verschil tussen de agromonetaire regelingen (tussen de ecu en de nationale valuta) van voor 1998 en de nieuwe vaste onherroepelijke omrekeningskoersen (tussen de euro en de nationale valuta van de deelnemende landen) op een nog nader te definiëren wijze worden weggewerkt;
 - een soortgelijke overgang zou ook voor de "pre-ins" nodig kunnen zijn, wanneer de landbouwmrekeningskoersen na 1.1.1999 gewijzigd zouden worden;
 - bij de overgang van het oude op het nieuwe stelsel zullen technische aanpassingen onvermijdelijk zijn. Zo zullen transacties op basis van feitelijke gebeurtenissen van voor eind 1998 volgens de oude regels moeten worden behandeld.

11. In ieder geval moet de Commissie vrij nauwkeurig kunnen berekenen hoe groot de weg te werken verschillen zijn, wanneer zij haar voorstellen indient. Dit betekent dat zij rekening moet houden met de lijst van de deelnemende landen en met de ontwikkelingen op de markt in de fase die aan de totstandkoming van de monetaire unie voorafgaat. Medio 1998 zal de Commissie met voorstellen komen die op 1.1.1999 in werking zouden moeten treden (zie ook bijlage 8). De aanpassing van het agromonetair stelsel geldt ook voor de visserij, en meer in het bijzonder voor alle bedragen die direct of indirect vastgesteld worden op basis van artikel 43 van het Verdrag.

B.3. ADMINISTRATIEVE UITGAVEN

12. Absoluut gezien gaat het hier voor alle instellingen en organen van de Gemeenschap samen om een bedrag van 2,7 miljard ECU (cijfers voor 1996) dat overeenkomt met 3,5% van de totale begroting (betalingskredieten 1996). Het grootste deel hiervan dient voor de betaling van salarissen en pensioenen en wordt in nationale valuta betaald (zie bijlage 1B). Hetzelfde geldt voor de huur van gebouwen en bijbehorende onderhoudsuitgaven.

13. De salarissen worden berekend en betaald volgens de statutaire bepalingen (Artt. 63 t/m 65)⁶. De methode is als volgt:
 - De salarissen worden berekend en betaald in de nationale valuta van het land waarin de ambtenaar werkzaam is⁷ ;

⁶ Voor de pensioenen wordt een soortgelijke methode toegepast.

⁷ Gemeenschapspersoneel dat buiten de Gemeenschap werkt, wordt in de regel in BEF betaald, maar heeft de mogelijkheid een deel van het loon in lokale valuta te laten uitbetalen.

- het maandsalaris in nationale valuta blijft ongewijzigd (indexering vindt één of twee keer per jaar plaats op basis van het prijsniveau en de koopkrachtontwikkeling bij nationale ambtenaren). Dit betekent dat de begrotingsuitgaven in ecu iedere maand variëren. Wanneer de euro er eenmaal is, zijn de uitgaven voor de salarissen en pensioenen die aan personeelsleden in de deelnemende lidstaten betaald worden, niet meer aan wisselkoersschommelingen onderhevig.
 - koopkrachtequivalentie voor het personeel buiten Brussel/Luxemburg wordt gewaarborgd door aanpassing van de salarissen. Via een aanpassingscoëfficiënt en een vaste wisselkoers wordt rekening gehouden met het algemene prijsniveau ten opzichte van B/L.
14. Het Gemeenschapspersoneel is voornamelijk geconcentreerd in één of twee lidstaten. Daarom wegen sommige nationale valuta bijzonder zwaar in de totale kosten. Zo werkt ongeveer 90% van de 29.650 personeelsleden van de Gemeenschap in Brussel of Luxemburg. Ook de meerderheid van de gepensioneerden (55 % van de 8.350) woont in België of Luxemburg. De gevolgen van de overgang op de euro hangen dus voornamelijk af van de vraag of België en Luxemburg aan de monetaire unie zullen deelnemen. Een aantal andere uitgaven hangt nauw samen met de salarissen (zie bijlage 4) en zal dus op dezelfde wijze beïnvloed worden.
15. Momenteel worden de loontabel en andere bedragen (drempels, plafonds...) in het statuut van de ambtenaren in BEF uitgedrukt. Indien België gaat deelnemen aan de eurozone, zullen deze bedragen pas aan het eind van de overgangperiode (31.12.2001) tegen de officiële omrekeningskoers in euro worden omgezet, zoals is bepaald in de Verordening over de invoering van de euro⁸.

Maar gezien de symbolische en politieke betekenis van de lonen van de Europese ambtenaren zouden alle verwijzingen in de statuten meteen vanaf het begin van de derde fase (1.1.1999) in euro moeten worden uitgedrukt. Voor deze onmiddellijke overgang op de euro zou een horizontale clausule nodig zijn (zie informatie over lonen en pensioenen in bijlage 8) die de overgangperiode op dit gebied terugbrengt tot nul en daarmee vooruitloopt op de omzetting in euro van alle andere monetaire verwijzingen die nu nog in BEF worden uitgedrukt. Deze clausule zou ervoor zorgen dat de rechten op het vlak van salarissen en pensioenen meteen op 1.1.1999 in de nieuwe munteenheid zouden worden uitgedrukt en vastgesteld (niet te verwarren met de munteenheid waarin deze salarissen en pensioenen uiteindelijk worden betaald). Er zij op gewezen dat deze operatie zowel het niveau van de salarissen als de valuta waarin betaald wordt, ongemoeid zou laten. De loonfiches zouden in euro worden opgesteld, terwijl de lonen en pensioenen zouden betaald worden in euros

⁸ Artikel 14 van Verordening .../98 van de Raad over de invoering van de euro, gebaseerd op artikel 109l(4) EG-Verdrag, die medio 1998 zal worden aangenomen, wanneer de lijst van deelnemende lidstaten is vastgesteld. Zie ook de resolutie van de Raad van 7 juli 1997 betreffende het juridische kader voor de invoering van de euro (PB C236 van 2.8.97, blz. 8 - 12).

in de deelnemende lidstaten en in de nationale munt in de niet deelnemende lidstaten.

16. Het Gemeenschapspersoneel zal via een grootse, goed opgezette voorlichtingscampagne moeten worden ingelicht over de euro in het algemeen en de overgang van salarissen en pensioenen in het bijzonder. Deze campagne zou in overleg met de vakbonden moeten worden opgezet en ruim voor 1.1.1999 van start moeten gaan. Speciale aandacht zou moeten worden besteed aan de gepensioneerden, die wellicht minder gemakkelijk aan informatie kunnen komen. De campagne zal in alle instellingen gelijktijdig worden voorbereid en gelanceerd.

C. AANPASSING VAN DE GEMEENSCHAPSWETGEVING

C.1. JURIDISCH KADER VOOR DE EURO

17. Twee verordeningen scheppen het juridische kader voor de overgang op de euro⁹ (zie overzicht in bijlage 5). Deze verordeningen zijn gebaseerd op het beginsel van juridische continuïteit en zullen ervoor zorgen dat de overgang soepel verloopt. Zij regelen een aantal praktische problemen (bijv. regels voor omrekening en afrondingen) en leggen de grondslag voor de monetaire basiswetgeving in de deelnemende lidstaten.

De vervanging van monetaire wijzigingen in rechtsinstrumenten (bijv. wetten, contracten enz.) zal als volgt verlopen:

- per 1.1.1999 wordt de ecu in alle verwijzingen vervangen door de euro tegen een koers van 1 op 1;
- per 1.1.2001 worden de nationale munteenheden gelezen als verwijzingen naar de euro-eenheid tegen de omwisselingskoers.

18. De twee euroverordeningen hebben rechtstreekse gevolgen voor de Gemeenschapswetgeving. Via de databank CELEX, waarin alle rechtsaktes van de Gemeenschap (ook internationale akkoorden) geregistreerd staan, zijn alle teksten (in totaal rond 4000) geselecteerd die in verband met de overgang gecontroleerd moeten worden. Dit zijn alle teksten met monetaire verwijzingen (bedragen in ecu of nationale valuta, rentepercentages, wisselkoersen, omrekenings- en afrondingsbepalingen, enz.). De Commissie heeft al deze teksten nauwkeurig doorgelicht om ervoor te zorgen dat ze op 1.1.1999 allemaal "euro-compatibel" zijn. In de meeste teksten is slechts sprake van eenvoudige verwijzingen naar bedragen in ecu. Ook zijn op administratief gebied alle contracten en

⁹ 1. Verordening van de Raad 1103/97 van 17.6.1997, gebaseerd op artikel 235 EG-Verdrag, over sommige bepalingen in verband met de invoering van de euro (PB L162 van 19.6.1997, blz. 1 - 3).
2. Verordening .../98 van de Raad over de invoering van de euro, gebaseerd op artikel 109(4) EG-Verdrag, die medio 1998 zal worden aangenomen, wanneer de lijst van deelnemende lidstaten is vastgesteld. Zie ook de resolutie van de Europese Raad van 7 juli 1997 betreffende het juridische kader voor de invoering van de euro (PB C236 van 2.8.97, blz. 8 - 12).

andere overeenkomsten met derde partijen (leveranciers van goederen en diensten, deskundigen, enz.) gecheckt.

C.2. VOORNAAMSTE GEVOLGEN VOOR DE EU-WETGEVING

a) Verwijzingen naar bedragen, plafonds, drempels enz. in ecu

19. In de eerste plaats wordt de Gemeenschapswetgeving natuurlijk beïnvloed door het feit dat de ecu per 1.1.1999 door de euro wordt vervangen. Dit is technisch vrij eenvoudig te realiseren omdat in tegenstelling tot de nationale valuta, de koers nu al vast staat en zeker is dat deze 1:1 zal zijn.

In eenvoudige gevallen, bijvoorbeeld een bepaling dat het minimumkapitaal van een kredietinstelling 5 miljoen ECU moet bedragen, wordt dit cijfer per 1.1.1999 in de wetsteksten gewijzigd in 5 miljoen euro, zoals bepaald is in de euroverordeningen. Wanneer de nationale wetgeving conform is met de Gemeenschapswetgeving hoeven noch op Gemeenschapsniveau noch op nationaal niveau verdere maatregelen te worden genomen. Als eenvoudig gelden alle verwijzingen waarin de waarde van de ecu ten allen tijde in equivalent van de nationale munteenheid moet worden gerespecteerd (bijv. verordeningen of richtlijnen die in alle lidstaten van toepassing zijn.).

20. Ingewikkelder wordt het wanneer bij de cijfers in ecu in een Gemeenschapsakte (zoals vaak het geval is) een clause is gevoegd betreffende de omrekening naar de respectieve nationale valuta. Normaliter bevatten dergelijke clauses een referentiedatum (of methode) voor de omrekening van bedragen in ecu in de nationale munteenheid. Vaak mogen deze bedragen door de lidstaten worden afgerond (soms tot 10% van het bedrag) om tot een passend bedrag in nationale valuta te komen. De bedragen worden vervolgens bevroren tot de volgende herziening die één, twee, drie of meer jaar later plaatsvindt (herzieningsclause). Soms bevatten dergelijke clauses een bepaling dat de lidstaat het bedrag moet aanpassen wanneer de nationale valuta een bepaalde grenswaarde heeft overschreden. In deze gevallen vinden de aanpassingen zonder vaste tussenpozen plaats en kunnen de frequentie en het tijdstip van de herzieningen van land tot land verschillen. In andere gevallen is geen herziening mogelijk en wordt op vaste tijdstippen een omrekeningskoers toegepast. De tabel in bijlage 6 bevat een overzicht van de meest voorkomende omrekeningsclauses in de Gemeenschapswetgeving.

21. Bij de uitleg van de relevante wetsteksten moeten twee principes in acht worden genomen:

- het beginsel van continuïteit betekent dat bedragen die op grond van een richtlijn op nationaal niveau al voor een bepaalde periode zijn vastgelegd, redelijkerwijs bij de invoering van de euro niet onmiddellijk zouden moeten worden veranderd. Volgens dit principe kunnen dergelijke bedragen gedurende de overgangperiode nog enige tijd in de nationale munteenheid worden aangehouden, vooral omdat de

nationale munten volgens het principe van "vrijwilligheid" nog tot eind 2001 de valuta van de lidstaten blijven.

- het beginsel van coherente wetgeving (en gelijke behandeling van de "ins") zou zo kunnen worden uitgelegd dat dergelijke geharmoniseerde bedragen per 1.1.1999 "herijkt" zouden moeten worden om ervoor te zorgen dat de deelnemende lidstaten vanaf dat moment dezelfde waarden toepassen en dus gelijk behandeld worden. Afronding zou daardoor voor de "ins" overbodig worden, aangezien het niet meer mogelijk zou zijn tegen andere koersen dan de onherroepelijk vastgestelde omrekeningskoers te wisselen.

22. Bij de beleidskeuze zal rekening moeten worden gehouden met deze beginselen. Doorslaggevend is de formulering die in de betreffende wetgeving gebruikt zal worden. Aangezien er talrijke verschillende omrekeningsclausules bestaan, heeft de Commissie een aantal richtsnoeren en criteria opgesteld die hieronder genoemd worden en tot doel hebben tot een coherente aanpak in de verschillende beleidssectoren te komen en te voorkomen dat meer wetgeving tot stand komt dan nodig is. Voor sommige beleidssectoren is al overleg gepleegd met de lidstaten over de praktische gevolgen.

In gevallen waarin de Gemeenschapswetgeving tot betalingsverplichtingen leidt, (bijv. uit de Gemeenschapsbegroting) wordt gepleit voor gelijke behandeling volgens het beginsel van coherente wetgeving, d.w.z. voor aanpassing in een zo vroeg mogelijk stadium (op 1.1.1999).

Bij verwijzingen in wetsteksten (zoals drempelwaarden en plafonds) hangt het er vooral van af of de tekst een automatische herzienings- of koersschommelingsclausule bevat (hetgeen niet altijd het geval is) en of afronden is toegestaan:

- wanneer geen herzieningsclausule bestaat, (bijv. de clausule van vaste termijnen) zou het continuïteitsbeginsel tot resultaat kunnen hebben dat de in de nationale wetgevingen vastgelegde bedragen voor de "ins" ook na 1.1.2001 in euro niet gelijk zullen zijn. In dergelijke gevallen zullen wellicht specifieke bepalingen (wijziging van de omrekeningsclausule eventueel gecombineerd met een automatische herzieningsclausule voor de "pre-ins") nodig zijn om te bereiken dat de bedragen in euro in ieder geval vanaf 1.1.2002 overeenstemmen.
- wanneer een herzieningsclausule met vaste termijnen bestaat (herzieningen die op vaste tijdstippen plaatsvinden) zou in de periode van 1.1.1999 tot de eerste herziening na deze datum de voorkeur moeten worden gegeven aan het continuïteitsbeginsel. Bij deze herziening zal de herzieningsclausule (die koersschommelingen moet compenseren) voor de "ins" niet meer van toepassing zijn en kunnen de omrekeningskoersen dus onmiddellijk worden toegepast. Voor de "pre-ins" blijft het herzieningsmechanisme ongewijzigd.
- Wanneer de herzieningen niet op gezette tijden plaatsvinden (bijv koersschommelingsclausules) dient de clausule ertoe de nationale cijfers zo dicht mogelijk bij de cijfers in de Gemeenschapswetgeving te houden. Voor de "ins" komen deze clausules op 1.1.1999 te vervallen

omdat de deelnemende lidstaten hun nationale cijfers dan moeten aanpassen aan het nationaal valuta-equivalent van het in de EU-wetgeving vermelde bedrag.

- Desgewenst mogen lidstaten de afrondingsclausules blijven toepassen, aangezien de bestaansreden van dergelijke clausules (vaststelling van passende bedragen in nationale valuta) gedurende de overgangperiode nog aanwezig is. Voor de "ins" komen deze clausules echter aan het einde van de overgangperiode te vervallen. De lidstaten die besloten hebben ze te gebruiken moeten dan maatregelen nemen om ervoor te zorgen dat eurobedragen in de Gemeenschapswetgeving uiterlijk op 1.1.2002 ook zijn overgenomen in de nationale wetgevingen. Terwille van de coherentie zouden de deelnemende lidstaten zo weinig mogelijk gebruik moeten maken van deze mogelijkheid.

23. Indien deze richtsnoeren consequent worden toegepast, zal sprake zijn van een coherente Gemeenschapswetgeving. Daar waar de resultaten uit politieke overwegingen te wensen overlaten, kunnen speciale maatregelen worden overwogen (in de vorm van amendementen of zelfs nieuwe wetgeving). Bijlage 7 bevat een uitgebreide beschrijving van de richtsnoeren. De uitkomst van het uitgebreide onderzoek waaraan de Commissie de Gemeenschapswetgeving heeft onderworpen en de aanvullende maatregelen die overwogen worden, staan beschreven in een aantal technische informatiebladen (bijlage 8) die de diverse beleidssectoren omvatten. Ook wordt hierin aangegeven hoe de richtsnoeren zullen worden toegepast.

De meeste informatiebladen beschrijven de juridische betekenis en de gevolgen van de verschillende clausules met het oog op de invoering van de euro. In andere gevallen wordt aangegeven waar en waarom de Gemeenschap nieuwe wetgeving wil voorstellen. In een aantal gevallen is de interpretatie van de wetgeving al besproken met de lidstaten in het kader van comitévergaderingen. Al deze teksten zijn beschikbaar¹⁰.

Bovendien moeten vele Gemeenschapsteksten door de lidstaten worden uitgevoerd (bijv. omzetting van richtlijnen in nationale wetgeving, regelmatig noodzakelijke aanpassing van geactualiseerde waardeclausules in richtlijnen). Dergelijke teksten moeten voortdurend worden gecontroleerd op hun conformiteit.

24. In de EU-wetgeving wordt op vele plaatsen verwezen naar de nationale valuta. Wanneer een aantal lidstaten vanaf 1 januari 1999 dezelfde munteenheid krijgen, betekent dit niet dat deze verwijzingen voor de "ins" volledig ophouden te bestaan. Voor de "pre-ins" blijven zij onverminderd van kracht. Voor de "ins" zullen deze verwijzingen betrekking hebben op de

¹⁰ Verzekeringscomité (XV/2049/97), Raadgevend Comité voor het bankwezen (XV/1057/97), Raadgevend Comité voor openbare aanbestedingen (CC/97/11 en CC/97/26), Adviesgroep comptabiliteitswetgeving (XV/7002/97).

euro als munteenheid en tot 2002 meestal worden uitgelegd als de "nationale munteenheid" van de euro.

b) Gevallen waarvoor een speciale regeling nodig is

25. In een klein aantal onderzochte gevallen bleek dat toepassing van het continuïteitsbeginsel zou leiden tot een onbevredigend resultaat op technisch dan wel juridisch of economisch gebied. Deze gevallen die worden genoemd in bijlage 8 moeten stuk voor stuk apart worden behandeld. Meestal zal ad hoc-wetgeving nodig zijn.

Zo kunnen moeilijkheden bestaan bij verwijzingen naar specifieke rentetarieven (bijvoorbeeld in verband met boeteclausules). Wanneer de euro er is, zullen een aantal van deze rentetarieven niet meer bestaan. Soms zal een grondige herziening nodig zijn zoals in het geval van het huidige stelsel van minimum rentetarieven (de zogenaamde CIRR-tarieven), die van toepassing zijn op de verschillende valuta waarnaar verwezen wordt in de OESO-regeling inzake richtsnoeren voor door de overheid gesteunde exportkredieten. Wanneer de euro er eenmaal is, zullen voor de deelnemende lidstaten nieuwe methodes voor het bepalen van de minimumtarieven moeten worden uitgewerkt (zie informatieblad over exportkredieten in bijlage 8).

c) Gevolgen voor overeenkomsten met derde landen

26. Er bestaan allerlei bilaterale overeenkomsten tussen de Gemeenschap en derde landen (bijvoorbeeld over verzekeringen, visserij, enz.). Omdat deze overeenkomsten in het algemeen monetaire verwijzingen bevatten, zal de invoering van de euro ook hier gevolgen hebben. De financiële verplichtingen en verwijzingen in ecu zullen na eind 1998 op grond van de euro-verordeningen automatisch worden omgezet in euro, zonder dat een van de partijen hiervoor iets hoeft te doen. Volgens de internationale monetaire rechtsorde die ook voor de ecu geldt, hoeft in principe niet met de betrokken partners te worden onderhandeld over de omzetting in euro. Dit is een goede zaak omdat officiële wijzigingen van dergelijke overeenkomsten meestal gepaard gaan met langdurige procedures. Om praktische redenen is het wenselijk de betrokken partijen hierover ruim voor 1.1.1999 te informeren (zie informatieblad over internationale overeenkomsten in bijlage 8).

D. PRAKTISCHE ASPECTEN VAN DE OVERGANG

D.1. BEGROTING EN FINANCIËEL BEHEER

27. Ten gevolge van de onder B.1 beschreven situatie waarin vrijwel alle bijdragen in nationale munteenheden worden ontvangen terwijl ongeveer de helft van de uitgaven in ecu wordt betaald, kampt de financiële dienst van de Commissie momenteel met een groot structureel tekort aan ecu. Dit ecu-"tekort" betekent dat de financiële dienst per jaar op de vrije markt

ongeveer 33 tot 35 miljard ECU moet kopen en daarbij meestal gebruik moet maken van de valuta van de lidstaten die netto-betalers van de Unie zijn. Bij overgang op de euro zullen ook de inkomsten voor een groot deel uit euro bestaan, waardoor het gat kan worden gedicht. De behoefte om massaal valuta aan te kopen zal dan drastisch afnemen. Vanaf het begin van fase 3 zullen de valutatransacties van de Commissie dus een veel kleiner deel van de inkomsten en uitgaven vertegenwoordigen dan momenteel. Hoe sterk dit deel zal afnemen, hangt af van het aantal landen dat aan de euro-zone zal deelnemen.

28. Er is nog een factor die zal bijdragen tot de vermindering van de valutatransacties. De lidstaten betalen hun bijdrage aan de Europese begroting op "eigen middelen"-rekeningen bij hun Ministerie van Financiën dan wel bij de nationale centrale bank. De financiële dienst van de Commissie trekt op deze rekeningen om aan de betalingsverplichtingen van de Gemeenschap te voldoen. Een of twee keer per maand voert de Commissie tussen deze rekeningen een aantal transacties uit om ervoor te zorgen dat de bedragen op deze 15 rekeningen in grote lijnen proportioneel zijn met de bijdrage van de diverse lidstaten¹¹. Na 1 januari 1999 zullen deze valutatransacties in het kader van de maandelijkse aanpassing (momenteel gemiddeld 1,5 miljoen ECU per maand) sterk afnemen omdat vele overschrijvingen eenvoudigweg in euro zullen plaatsvinden en valuta niet meer hoeven te worden omgewisseld.
29. De vermindering van het aantal valuta ten gevolge van de invoering van de euro zal ook positieve gevolgen hebben voor de financiële boekhouding. Momenteel heeft de Commissie in iedere lidstaat minimaal twee rekeningen bij handelsbanken, waarvan er een gebruikt wordt voor transacties in nationale munteenheid en de ander voor transacties in ecu. In de deelnemende landen zullen deze twee rekeningen uiteindelijk worden samengevoegd tot één rekening (uiterlijk op 1.1.2002). De Commissie overweegt sterk al in een vroeg stadium van de overgangperiode tot deze vereenvoudiging over te gaan. Momenteel wordt met de financiële instellingen onderhandeld over de praktische aspecten van betalingstransacties gedurende de overgangperiode en daarna.
30. Ten aanzien van de leningsactiviteiten onder de Verdragen (EG, EGKS en Euratom) zal de Commissie haar besluit over de redenominatie in euro van haar uitstaande schulden aanpassen aan de besluiten van de deelnemende lidstaten. Zoals het er momenteel uitziet zullen de meeste uitstaande schulden van de EG, de EGKS en Euratom voor 1999 zijn afgelost. Het merendeel van de overblijvende schulden luidt in ecu, hetgeen betekent dat geen specifieke maatregelen hoeven te worden genomen voor de overgang. Bij andere uitstaande schulden gaat het om

¹¹ Deze operatie vindt plaats uit hoofde van artikel 12, lid 4, van Verordening 89/1552 van de Raad van 29 mei 1989 inzake de eigen middelen van de Gemeenschappen.

kleine bedragen en wordt de redenominatie niet als een absolute prioriteit beschouwd.

Verwacht wordt dat debiteurs akkoord zullen gaan met hernoeming van hun schuld in euro. Zij zullen ook herinnerd worden aan hun recht alle betalingen in verband met leningen in de valuta van de deelnemende lidstaten in euro te verrichten.

31. De Commissie wil bij wege van haar financiële dienst met de ECB gaan samenwerken bij het beheer van haar financiële transacties, om het bestaande geldverkeer zo veel mogelijk te vereenvoudigen en te rationaliseren. Momenteel wordt met het EMI onderhandeld over een eventuele vrijwillige deelneming van de Commissie aan het meldingssysteem voor grote valutatransacties, een van de systemen waarmee de bank toezicht zal uitoefenen op het monetair beleid.

D.2. STATISTIEKEN

32. De periodieke statistieken van Eurostat zijn grotendeels uitgedrukt in monetaire eenheden en zullen dus rechtstreeks beïnvloed worden door de overgang. Sommige monetaire statistieken zijn uitgedrukt in nationale munteenheden (primaire reeksen), andere in ecu (algemene statistieken). In het eerste geval gaat het meestal om primaire statistieken, in het laatste om vergelijkende en/of samengevoegde statistieken (bijvoorbeeld berekening van het BNP van de Gemeenschap). Andere statistieken, zoals prijsindexstatistieken zullen slechts zijdelings beïnvloed worden.
33. De voorbereiding van Eurostat op de praktische gevolgen van de overschakeling op de euro heeft plaatsgevonden in de werkgroep statistieken van het EMI (onder deelneming van het IMF en het BIS). De lidstaten zijn bij de werkzaamheden betrokken geweest via het Comité voor Monetaire, Financiële en Betalingsbalansstatistieken. Bovendien heeft Eurostat voorgesteld een LEG (leidinggevende groep) over de euro op te richten als nieuwe vorm van partnerschap tussen de Commissie en de lidstaten. De LEG zal de lidstaten het nodige materiaal verstrekken voor de overgang van hun nationale statistieken op de euro. Het voortouw is genomen door de Franse INSEE, terwijl ook Finland, Duitsland, Italië, Luxemburg, Nederland en Spanje in de groep vertegenwoordigd zijn.
34. Ten aanzien van de praktische gevolgen is Eurostat tot nu toe tot de volgende conclusies gekomen:
 - primaire statistieken (in nationale munt) van de deelnemende lidstaten worden gecorrigeerd volgens de omrekeningskoers voor zover het gaat om cijfers van voor 1.1.1999 (cijfers in de valuta van de "pre-in" landen blijven ongewijzigd). Op deze wijze wordt de continuïteit van de statistieken gewaarborgd en blijven de statistieken inhoudelijk intact (bijvoorbeeld groeipercentages enz.). Drie andere mogelijkheden zijn nog in discussie (het aanhouden van heterogene reeksen, uitsluitend cijfers in ecu, een speciale oplossing voor iedere afzonderlijke reeks);

- gemeenschappelijke statistieken (die worden uitgedrukt in ecu volgens de wisselkoers als gepubliceerd in het PB van de EG) blijven ongewijzigd voor zover het gaat om de cijfers van voor 1999. Daarna worden deze cijfers in euro uitgedrukt.
- er komen nieuwe statistieken voor de euro-zone en overeenkomstige statistieken voor de "pre-ins" die nog niet tot de euro-zone behoren.

Deze aanbevelingen betreffen enkel de publicatie van de cijfers. Er zou een gemeenschappelijke aanpak moeten komen voor de omschakeling van het gehele Europese stelsel van statistieken.

35. Het is belangrijk dat de wisselkoersen worden vastgelegd en gepubliceerd omdat zij voor een groot aantal doeleinden gebruikt zullen moeten worden, onder andere voor verwijzingen in wetsteksten. Naar aanleiding van het verzoek van marktdeelnemers om een officiële dagelijkse publicatie van de referentiewisselkoersen voor de euro heeft het EMI besloten voor te stellen het ESCB met de publicatie van deze koersen te belasten (zie mededeling van het EMI van 1 juli 1997). Op deze wijze wordt ook gezorgd voor de juridische continuïteit van de huidige dagelijkse publicatie van de ecu-wisselkoersen door de Commissie waarnaar in de Gemeenschaps-wetgeving dikwijls wordt verwezen.

Voorts bestaat behoefte aan rentereferentiewisselkoersen voor de euro, met name voor gebruik op bepaalde gebieden (exportkredieten) en door externe gebruikers. Bovendien zou op deze wijze het huidige ecu rendementscurve model kunnen worden voortgezet. Momenteel worden een aantal technische en methodologische kwesties besproken.

D.3. INFORMATICA

36. De invoering van de euro zal gevolgen hebben voor de bestaande informatiesystemen in de verschillende Instellingen van de Gemeenschap. Bovendien zullen deze grotendeels samenvallen met de problemen in verband met de overgang naar het jaar 2000. De maatregelen ter voorbereiding en de uitvoering van de aanpassingen van de computerprogramma's zijn in het algemeen gedecentraliseerd.

De Commissie zelf heeft een specifieke werkgroep "Euro/2000" opgericht op de verschillende diensten te helpen bij de voorbereiding van hun informatiesystemen op beide gebeurtenissen. De groep is bezig een inventaris op te stellen van alle grote systemen en programma's die met een van beide gebeurtenissen te maken zullen krijgen. Bij een eerste beschouwing kon worden vastgesteld dat de aanpassingen van de informatiesystemen aan de euro voornamelijk in de volgende sectoren nodig zullen zijn: statistische databanken, begrotingstransacties (inkomsten en betalingen), follow-up van contracten en agro-monetaire regelingen. In al deze sectoren wordt ernaar gestreefd klaar te zijn voordat fase 3 begint.

Ook wordt gewerkt aan de opname van het euro-symbool in de standaardconfiguraties van de informatiesystemen van de Commissie.

D.4. DIVERSEN

37. Naarmate fase 3 naderbij komt worden informatie en voorlichting over de praktische aspecten van de overgang en voorbereiding van het bedrijfsleven en de bevolking op deze gebeurtenis voor de Commissie steeds belangrijker. Technische documenten die betrekking hebben op juridische of financiële kwesties en oorspronkelijk voor intern gebruikt bestemd waren, zijn vaak ook interessant voor anderen en worden daarom steeds vaker ook buiten de instelling beschikbaar gesteld, met name wanneer zij kunnen dienen om derde partijen voor te bereiden op de overgang. Een aantal van deze interne rapporten heeft de Commissie opgesteld naar aanleiding van verzoeken om toelichting van buiten.

Onlangs is een speciale serie publicaties in verband met de euro gelanceerd onder de titel EURO PAPERS¹² met het doel technische of praktische informatie te verstrekken. Deze serie moet marktdeelnemers en andere partijen helpen bij hun voorbereiding op de overgang op de euro. Daarnaast wordt steeds meer gebruik gemaakt van Europa, de officiële Internet-server van de Commissie en met name van de EURO site (<http://euro.eu.int>) om deze documenten en ander voor het grote publiek bestemde materiaal te publiceren.

38. Aangezien de overgang op de euro alle Instellingen en organen van de Gemeenschap betreft, zij het in verschillende mate, is ook een informeel interinstitutioneel netwerk van contactpunten opgezet om de uitwisseling en verspreiding van informatie te bevorderen. Via dit netwerk zullen ook alle maatregelen van algemeen belang (bijvoorbeeld voorlichting van het personeel over de euro) worden gecoördineerd. Andere fora van institutionele samenwerking zijn het "Collège des chefs d'administration" (dat zich voornamelijk bezighoudt met vragen in verband met de salarissen) en het "Comité Interinstitutionnel de l'Informatique".

E. CONCLUSIES

39. De Commissie stelt vast dat de invloed en de praktische gevolgen van de overgang op de euro zonder meer positief zullen zijn, zowel voor het beleid van de Gemeenschap als voor het functioneren van de Commissie en de andere instellingen in het algemeen:
- de invloed op de begroting van de Gemeenschap zal positief zijn, zowel voor de inkomsten als voor de uitgaven: zo zal het wisselkoersrisico dat inherent is aan de begroting aanzienlijk afnemen en het valutabeheer sterk vereenvoudigd worden;

¹² N°1 "External Aspects of Economic and Monetary Union", N°2 "Accounting for the introduction of the euro", N°3 "The impact of the introduction of the euro on capital markets", N°4 "Legal framework for the use of the euro", N°5 "Round Table on Practical Aspects of the Changeover to the euro", N°6 "Checklist on the introduction of the euro for enterprises and auditors".

- een aantal beleidsmaatregelen zal sterk vereenvoudigd worden; het beste voorbeeld is wel het agro-monetair stelsel;
- de voordelen van de overgang wegen ruim op tegen de inspanningen die gedaan moeten worden om voor een soepele overgang te zorgen. Zo is maar in zeer beperkte mate specifieke overgangswetgeving nodig en wordt niet verwacht dat de effectieve overgang tot onderbrekingen zal leiden wanneer de voorbereidingen als gepland worden voortgezet.

De wettelijke overgang is vooral een zaak van de lidstaten en zal geregeld moeten worden in het kader van een algemene herziening van de nationale wetgevingen in dit verband, soms per 1.1.1999 en in andere gevallen vanaf 2002.

40. De voorbereidingen van de Gemeenschap op de overgang zullen vooral in de periode voor 1.1.1999 plaatsvinden in tegenstelling tot de inspanningen op nationaal/regionaal/lokaal niveau die gedurende de gehele overgangperiode zullen doorgaan en in sommige instanties vooral tegen het eind daarvan (1.1.2002) een hoogtepunt zullen bereiken wanneer de nationale munteenheden beginnen te verdwijnen. Aangezien de financiële transacties van de Gemeenschap grotendeels gebaseerd zijn op de ecu, zal de overgang vrijwel geheel plaatsvinden op 1.1.1999, d.w.z. zonder overgangperiode. Het feit dat de meeste aanpassingen helemaal in het begin plaatsvinden, neemt niet weg dat de invoering van de euro voor het beleid en de wetgeving van de Gemeenschap soepel en ordentelijk zal verlopen. Dit geldt ook voor de interne organisatie en de werkwijze van de verschillende Gemeenschapsinstellingen.

BETALINGSVERRICHTINGEN OP DE BEGROTING 1996

BIJLAGE 1A

omschrijving	betalingen in ecu	Betalingen in nationale valuta	Totaal
--------------	-------------------	--------------------------------	--------

Onder-afdelingen

MinECU	%	MinECU	%	MinECU	%
--------	---	--------	---	--------	---

Deel A	Huishoudelijke kredieten	639,80	24,03 %	2023,10	75,97 %	2662,90	100,00 %
Deel B	Beleidskredieten						
B0	Garanties, reserves	936,40	100,00 %	0	0 %	936,40	100,00 %
B1	EOGFL, Afdeling Garantie	40,10	0,10 %	39041,80	99,90 %	39081,90	100,00 %
B2	Structurele maatregelen, uitgaven voor overige structurele acties en cohesiefonds, financieel mechanisme, overige landbouwacties en regionale acties, vervoer en visserij	24142,30	98,00 %	493,60	2,00 %	24635,90	100,00 %
B3	Onderwijs, beroepsopleiding, jeugdbeleid, audiovisuele sector en cultuur, voorlichting en overige acties op sociaal gebied	654,30	95,55 %	30,50	4,45 %	684,80	100,00 %
B4	Energie, nucleaire veiligheidscontrole Euratom en milieu	163,80	94,35 %	9,80	5,65 %	173,60	100,00 %
B5	Consumentenbescherming, interne markt, industrie en transeuropese netwerken	538,20	96,68 %	18,50	3,32 %	556,70	100,00 %
B6	Onderzoek en technologische ontwikkeling	2615,90	90,27 %	281,90	9,73 %	2897,80	100,00 %
B7	Extern beleid	3642,20	97,07 %	110,10	2,93 %	3752,30	100,00 %
B8	Gemeenschappelijk buitenlands- en veiligheidsbeleid	51,40	100,00 %	0	0 %	51,40	100,00 %

Totaal Deel B	32784,60	45,05 %	39986,20	54,95 %	72770,80	100,00 %
Totaal Delen A + B	33424,40	44,31 %	42009,30	55,69 %	75433,70	100,00 %

BETALINGSVERRICHTINGEN OP DE BEGROTING 1996

BIJLAGE 1B

Omschrijving		Betalingen in ECU		Betalingen in nationale valuta		Totaal	
		MlnECU	%	MlnECU	%	MlnECU	%
Onder-afdelingen							
A1	Uitgaven voor de leden en het personeel van de Instelling	94,20	5,54 %	1606,90	94,46 %	1701,10	100,00 %
A2	Gebouwen, materieel en diverse huishoudelijke uitgaven	165,80	47,50 %	183,20	52,49 %	349,00	100,00 %
A3	Uitgaven voortvloeiende uit specifieke taken van de Instelling	193,80	97,05 %	5,90	2,95 %	199,70	100,00 %
A4	Interinstitutionele samenwerking, interinstitutionele diensten en activiteiten	50,40	64,53 %	27,70	35,47 %	78,10	100,00 %
A5	Informatieverwerking	95,20	97,64 %	2,30	2,36 %	97,50	100,00 %
A6	Personeels- en huishoudelijke uitgaven voor de delegaties van de Europese Gemeenschap	14,60	8,59 %	155,30	91,41 %	169,90	100,00 %
	Publicatiebureau	25,80	38,17 %	41,80	61,83 %	67,60	100,00 %
Totaal Deel A		639,80	24,03 %	2023,10	75,97 %	2662,90	100,00 %

**Gevolgen van de overgang voor beleidsmaatregelen
buiten de Gemeenschapsbegroting**

A. EGKS

A.1. Inkomsten en uitgaven

Er zijn twee soorten inkomsten:

- heffingen op de productie van kolen en staal die betaald worden door ondernemingen in beide sectoren; deze heffingen zullen echter waarschijnlijk vanaf 1998 worden afgeschaft;
- rente op beleggingen van liquide middelen (voornamelijk het garantiefonds voor leningen);

De uitgaven zijn drieërlei:

- sociale maatregelen (omscholing, sociale huisvesting voor werknemers uit de kolen- en staalindustrie);
- onderzoekprogramma's in beide sectoren;
- rentesubsidies op omschakelingsleningen.

Aangezien de begroting van de EGKS uit verplichtingen bestaat worden ook de uitgaven uitsluitend in verplichtingen uitgedrukt. Uitstaande verplichtingen worden op de passieve zijde van de EGKS-balans geplaatst en vervolgens uitbetaald (of anders geheel of gedeeltelijk geannuleerd).

A.2. Rechtskader

In de bepalingen betreffende de begrotingsactiviteiten van de EGKS¹³ staat dat de heffingen op EGKS-producten evenals de uitgaven in Europese rekeneenheden moeten worden uitgedrukt (bij Besluit 3334/80/EGKS zijn deze omgezet in ecu). Het resultaat is dat de wisselkoersrisico's volledig ten laste komen van de betalers en begunstigen van de EGKS-begroting. Zelfs wanneer verzoeken om betalingen in nationale munteenheden luiden, wordt slechts de oorspronkelijk overeengekomen tegenwaarde van de ecu uitbetaald, ongeacht eventuele ontwikkelingen van de koers van de betrokken munteenheid ten opzichte van de ecu. Aangezien de euro-verordeningen verwijzingen naar de ecu automatisch zullen vervangen door verwijzingen naar de euro, hoeven geen speciale maatregelen worden genomen om een soepele overgang op de euro te waarborgen.

¹³ Artikelen 49 en 50 van het EGKS-Verdrag, aangevuld met de Besluiten 2/52/EGKS en 3/52/EGKS (EGKS-inkomsten) en 3289/75/EGKS (uitgaven).

B. Het Europese Ontwikkelingsfonds (EOF)

B.1. Inkomsten

De bijdragen van de lidstaten worden in ecu betaald, behalve door Duitsland dat in nationale munteenheid betaalt. In de Lomé-Overeenkomst zijn ook alle bedragen in ecu uitgedrukt. Ook hier zal de overgang op de euro dus automatisch en daardoor soepel verlopen.

B.2. Betalingen

Alle bankrekeningen en de meeste financiële verrichtingen zijn gebaseerd op de ecu. Een bepaalde hoeveelheid van de transacties vinden plaats in de valuta van de Gemeenschap en soms in andere valuta (USD, YEN, ...).

Lokale projecten worden vaak betaald in de munteenheid van het ACS-land dat de steun ontvangt. Met de banken ter plaatse is meestal overeengekomen dat rekeningen van het EOF aldaar steeds in Europese valuta worden aangehouden. Deze rekeningen kunnen dus zonder problemen op de euro overswitchen.

GERAAMDE AGROMONETAIRE AFWIJINGEN OP BASIS VAN DE SITUATIE OP 1.10.1997

BLF	DKK	DEM	GRD	PTE	FRF	FIM	NLG	IEP	ITL	ATS	ESP	SEK	GBP
-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----

A. Agromonetaire afwijkingen tussen de LOK en de RMK (% van de RMK)

1) marktprijzen en bedragen	0,82	0,79	0,77	0,37	0,10	1,19	2,54	0,78	0,09	2,67	0,75	0,67	5,25	1,09
2) hectaresteen	0,58	3,25	-,90	0,37	0,10	1,19	2,54	-0,85	8,56	11,23	-0,91	0,67	8,91	15,03
3) steun per stuk vee en structurele steun	0,58	3,25	-,90	0,37	0,10	1,19	2,54	-0,85	8,56	5,37	-0,91	0,67	15,02	14,38

B. Kosten per 1 % afwijking op jaarbasis¹⁴ (miljoen ECU / %)

1) marktprijzen en bedragen	11,33	6,83	22,84	19,21	3,00	32,59	1,16	14,98	10,05	27,83	1,74	19,07	1,26	11,41
2) hectaresteen	1,56	6,11	30,88	5,44	1,86	46,47	2,12	1,39	1,09	18,28	3,35	16,65	4,31	16,20
3) steun per stuk vee en structurele steun	1,34	0,64	6,61	1,07	2,20	11,53	2,05	0,38	7,25	5,06	3,61	6,45	1,61	7,11

C. Totale kosten op jaarbasis (miljoen ECU)¹⁵

voor agromonetaire afwijkingen	10,90	27,32	-16,1	9,57	0,68	108,06	13,50	10,20	72,27	306,67	-5,05	28,34	69,21	358,15
Totaal EU (miljoen ECU)	933,72													

¹⁴ Geschat op basis van de begroting 1997 (LOK: landbouwmrekeningskoers; RMK: representatieve marktcoers)

¹⁵ Deel C wordt berekend door vermenigvuldiging van de overeenkomstige bedragen onder A en B van de tabel, gevolgd door samenvoeging van de drie aldus verkregen producten.

**Overschakeling van bezoldigingen:
aanverwante zaken**

1. Bezoldigingen buiten de Unie

Deze bezoldigingen worden in BEF betaald tegen de wegingsfactor van België. Op verzoek kan een deel van de bezoldiging in lokale munt worden betaald tegen de lokale wegingsfactor.

2. Dienstreizen

Binnen de Unie worden alle forfaitaire bedragen en plafonds uitgedrukt in BEF en betaald tegen de maandelijks wisselkoers.

Buiten de EU worden alle bedragen uitgedrukt in ecu, hetgeen betekent dat zij per 1.1.1999 automatisch zullen worden omgezet in euro.

3. Freelance tolken

De huidige overeenkomst is geldig t/m 31.12.1998. In de loop van 1998 wordt over een nieuwe overeenkomst onderhandeld. Verhogingen vinden momenteel plaats naargelang van het relatieve gewicht van de verschillende valuta in de ecu-mand. Betaald wordt in ecu en straks dus in euro.

4. Ziektekostenverzekering

Alle plafonds luiden in BEF. Betalingen geschieden tegen de boekhoudkoers.

Invoering van de euro in de secundaire wetgeving van de Gemeenschap

In het scenario van Madrid¹⁶ voor de invoering van de gemeenschappelijke munt is bepaald dat op 1 januari 1999 een verordening van de Raad van kracht worden die het juridische kader voor het gebruik van de euro zal vastleggen. Het scenario van Madrid en de twee euro-verordeningen¹⁷ ter uitvoering van dit scenario zijn bepalend voor de gevolgen die de invoering van de euro voor de EU-wetgeving zal hebben.

De voornaamste gevolgen van de euro-verordeningen voor de EU-wetgeving zijn:

(1) Het continuïteitsbeginsel voor de wetgeving

Verordening 1103/97 over enkele bepalingen betreffende de invoering van de euro bepaalt dat "*rechtsinstrumenten*" geen enkele wijziging ondergaan ten gevolge van de invoering van de euro, behalve natuurlijk de vervanging van de bestaande munteenheid (nationale munteenheid of in de EU-wetgeving meestal ecu) door de euro. Dit is de regel tenzij de wetgever anders besluit. Uiteraard zijn de mogelijkheden van de wetgever op dit punt beperkt. Zo zijn geen wijzigingen toegestaan die in strijd zijn met het continuïteitsbeginsel.

(2) "Vrijwilligheid"

Dit is de benadering waarvoor de regeringsleiders geopteerd hebben in het scenario van Madrid met het doel de marktdeelnemers zoveel mogelijk zelf te laten bepalen in welk tempo zij de overgang willen laten verlopen en tegelijkertijd te waarborgen dat degenen die pas aan het eind van de derde fase willen overschakelen, tot die tijd inderdaad hun eigen nationale munt mogen blijven gebruiken. In de context van de euro-verordening houdt het beginsel dat vrij mag worden gekozen voor het gebruik van de euro in contracten uiteraard in dat de tegenpartij daarmee instemt.

De wettelijke bepalingen in de euro-verordening maken het duidelijk dat in de overgangperiode zowel de nationale munteenheid als de euro mogen worden gebruikt wanneer nieuwe rechtsinstrumenten worden gecreëerd. Het gebruik van de euro mag in deze periode slechts verplicht worden gesteld in een beperkt aantal gevallen dat duidelijk is omschreven in de euro-verordeningen. Dit neemt niet weg dat overheidsdiensten mogen besluiten de euro-eenheid toe

¹⁶ Goedgekeurd door het staatshoofd en de regeringsleiders tijdens de Europese Raad van Maastricht in december 1995.

¹⁷ Verordening 1103/97 van de Raad van 17.6.1997 (PB L 162 van 19.6.1997, blz. 1-3) en ontwerp-verordening van de Raad .../98 (zie resolutie van de Raad van 7.7.1997 over het juridische kader voor de invoering van de euro; PB C 236 van 2.8.1997, blz. 7-12).

te voegen (of gebruik van de euro toe te staan) als alternatief voor natuurlijke personen, bedrijven, enz.

(3) Afwijkingen van het beginsel van "vrijwilligheid" en bevestiging van wettelijke maatregelen die het gebruik van de euro verplicht stellen

De ontwerp-verordening over het gebruik van de euro die gebaseerd is op artikel 109l(4) van het Verdrag, bepaalt dat lidstaten het gebruik van de euro niet wettelijk verplicht mogen stellen, tenzij via een onderling gecoördineerde procedure. Dit geldt niet voor enkele sectoren die expliciet genoemd worden in de secundaire wetgeving (bijvoorbeeld betalingen door creditering van een rekening, hernoeming van uitstaande schulden, overschakeling van georganiseerde markten en betalingssystemen).

BIJLAGE 6: WETTELIKE DREMPELS EN PLAFONDS DIE AAN DE EURO MOETEN WORDEN AANGEPAST

Rooster: PRE-EMU ecu & nationale munteenheden	Datum: 01.01.99 ecu = euro Nationale valuta in euro	Rooster: OVERGANGSPERIODE Nationale munteenheid is uitdrukking van de euro volgens omrekeningskoers	Datum: 1.1.02 Nationale munteenheden houden op te bestaan
1. Clausules met geactualiseerde waarde (b.v. bankwezen)	Continuïteit. Duidelijke clausules die toepasselijk blijven voor "ins" en "pre-ins"		
2. Clausules met herziening op een vaste datum¹⁸ (b.v. Verzekeringen 76/580 en cultuurgoederen)	Continuïteit. Door deze clausules zullen de verschillen (die in gevallen als de verzekeringsrichtlijn van 1976 zeer groot kunnen zijn) tussen de waarden in de nationale uitvoeringsbepalingen blijven bestaan.		
3A. Automatische herzieningsclausules met een rooster en een volledig mechanisme voor de omrekening in de nationale munteenheid (b.v. Overheidsopdrachten en de meeste verzekeringsrichtlijnen)	B.v.: Overheidsopdrachten: tweejaarlijkse herziening op basis van de fluctuaties in de afgelopen twee jaar. Bijv.: verzekeringen: jaarlijkse herziening op 1.1 of een andere vaste datum.	Bij de eerste herziening op of na 1.1.1999 zouden geen omrekeningsclausules meer moeten gelden voor de "ins". Het argument dat dit wel zou moeten gebeuren wordt ontzenuwd door de doelstelling van de richtlijn, t.w. vaststelling van een geharmoniseerde drempel. Voor "pre-ins" blijft de clausule van toepassing.	
3B. Fluctuatieclausules (b.v. Effecten, 2e vennootschapsrichtlijn)	Volgens deze clausules moeten lidstaten hun drempels of plafonds aanpassen wanneer de fluctuatiemarges overschreden worden	Voor de "ins" houden de fluctuatiemarges op 01.01.1999 op te bestaan. Hetzelfde geldt voor de onderliggende rechtsgrondslag voor de bedragen in nationale munteenheid in de nationale wetgevingen van de "ins" (indien deze afwijken van de ecu/euro-bedragen in een richtlijn). De "ins" moeten de omrekeningskoers van de euro-verordening van 1.1.1999 toepassen.	
4. "Afrondingsclausules" om tot bruikbare bedragen in nationale munt te komen (b.v. boekhoudingen).	Deze clausules moeten de nationale wetgever helpen een rond bedrag in ecu om te zetten in het juiste bedrag in nationale munt en mogen worden toegepast van 01.01.1999 tot 31.12.01.	Deze clausules houden op te bestaan op 1.1.2002 (anders zou de doelstelling van de richtlijn in gevaar komen).	

¹⁸ Enkele hiervan bevatten ook een clausule met de bepaling dat de Raad de drempels op voorstel van de Commissie kan herzien.

Richtsnoeren voor de overgang van monetaire verwijzingen in de wetgeving

A. **INLEIDING**

Er bestaan talrijke monetaire verwijzingen (bijvoorbeeld in de vorm van drempels, vloerwaarden en plafonds, betalingsverplichtingen, declaraties enz.) in de Gemeenschapswetgeving die in ecu dan wel in nationale munteenheden zijn uitgedrukt. Daarom heeft de Commissie een aantal richtsnoeren opgesteld voor de interpretatie van deze verwijzingen zodat in de verschillende beleidssectoren een coherente aanpak kan worden bereikt (zie C.2 van de mededeling).

Het is duidelijk dat de invoering van de euro in vele gevallen gevolgen zal hebben voor de interpretatie van de monetaire verwijzingen, hoewel in de meeste gevallen geen nieuwe wetgeving nodig zal zijn omdat de betekenis van de clausule juridisch eensluidend kan worden uitgelegd. In de onderhavige bijlage wordt getracht een algemeen beeld te geven van deze richtsnoeren. Bijlage 8 bevat een aantal specifieke gevallen.

B. **MONETAIRE VERWIJZINGEN**

In de Gemeenschapswetgeving zijn monetaire verwijzingen meestal uitgedrukt in ecu, hetgeen betekent dat zij zonder verdere moeilijkheden op 1.1.1999 zullen worden gewijzigd in euro. In een tweede fase kunnen daarentegen juridische moeilijkheden ontstaan wanneer sommige van deze bedragen moeten worden omgerekend in nationale munteenheden.

B.1. **Eenvoudige verwijzingen**

Eenvoudige verwijzingen naar bedragen in ecu zijn verwijzingen die geen bepaling bevatten volgens welke de ecu-bedragen moeten worden omgerekend in nationale munteenheden. Hier kunnen twee categorieën worden onderscheiden:

- In het meest eenvoudige geval zijn bedragen in ecu rechtstreeks uitvoerbaar (bijvoorbeeld een bedrag dat op de Gemeenschapsbegroting vermeld staat in ecu en ook daarin betaald wordt). Het is duidelijk dat de invoering van de euro in deze gevallen op Gemeenschapsniveau niet hoeft te worden begeleid door specifieke maatregelen;
- In andere gevallen is omrekening in de nationale munteenheden weliswaar volgens de EU-wetgeving niet uitdrukkelijk verplicht maar onvermijdelijk gezien de aard van de wetgeving. Dit is het geval bij Gemeenschapswetgeving waarin een plafond of drempelwaarde wordt

vastgesteld die altijd gerespecteerd moet worden terwijl geen nadere omrekeningsbepalingen bestaan (bijvoorbeeld aanmeldingsplicht voor alle transacties die een bepaalde drempel in ecu overschrijden). Ook hier hoeft de Gemeenschap geen specifieke maatregelen te nemen en is het aan de lidstaten en de betrokken partijen ervoor te zorgen dat de bepalingen van de Gemeenschapswetgeving ten alle tijde worden gerespecteerd, d.w.z. dat de bedragen in nationale munteenheid overeenkomen met de ecu-waarden. Dit zal ook na 1.1.1999 zo blijven met het enige verschil dat de ecu-bedragen dan in euro worden uitgedrukt. Toch verzoekt de Commissie de nationale autoriteiten hun eigen uitvoeringsbepalingen nog eens na te zien om ervoor te zorgen dat zij op 1.1.1999 in orde zijn. Ook moet worden opgemerkt dat de praktische moeilijkheden in verband met de wisselkoersschommelingen voor de "ins" niet meer zullen bestaan omdat de euro vanaf 1.1.1999 hun eigen nationale munteenheid wordt. Voor de "pre-ins" blijft de situatie als voorheen.

B.2. Verwijzingen naar ecu-bedragen met bepalingen voor de omrekening in nationale munteenheden

In tegenstelling tot de bovengenoemde eenvoudige ecu-verwijzingen zijn er in de Gemeenschapswetgeving vele verwijzingen naar de ecu waaraan bepalingen toegevoegd zijn inzake de omrekening in nationale munteenheden. Dit is het geval in de wetgeving betreffende de interne markt, douane, indirecte belastingen, enz. Deze bepalingen bevatten altijd een of meer van de volgende elementen:

- Regels in verband met de wisselkoersen (in sommige gevallen met een berekeningsmethode) die gebruikt moeten worden bij de omrekening van ecu in nationale munteenheid;
- Regels betreffende een periodieke herziening van de te gebruiken wisselkoersen (en dus van de in nationale munteenheid uitgedrukte bedragen) die bedoeld zijn om rekening te houden met eventuele wisselkoersschommelingen. Deze herzieningen vinden op vaste tijdstippen plaats (bijvoorbeeld tweejaarlijks) of zodra een bepaalde fluctuatiemarge is overschreden;
- Beperkte afrondingsmogelijkheden met (bijvoorbeeld maximum 10% naar boven of naar beneden) om tot redelijke bedragen in nationale munteenheid te komen.

In de deelnemende lidstaten zou ervoor moeten worden gezorgd dat de verschillen tussen de monetaire verwijzingen in de Gemeenschapswetgeving en in de nationale wetgeving die eenvoudigweg het gevolg zijn van vroegere wisselkoersschommelingen of afrondingen, op korte termijn worden weggewerkt.

Er bestaan minstens twee manieren om dit te doen:

- In de eerste plaats zou kunnen worden geopteerd voor een vroegtijdige aanpassing van de monetaire verwijzingen in de Gemeenschapswetgevingen en de nationale wetgeving, bijvoorbeeld per 1.1.1999. Wel zou dan nieuwe EU-wetgeving nodig zijn om de desbetreffende bepalingen te wijzigen. In de gevallen waarin geen periodieke herziening bestaat, zou dit de eenvoudigste oplossing zijn. Maar zelfs dan zou het equivalent van de (dan) eurobedragen in de nationale munteenheden van de "ins" pas op 1.1.1999 bekend zijn, omdat dan pas de omrekeningskoersen worden vastgesteld.
- In de tweede plaats zal kunnen worden besloten de uitkomst volledig over te laten aan het continuïteitsbeginsel van de euro-verordeningen. Hoewel dit goed zou werken in gevallen waarin een periodieke herziening moet plaatsvinden gedurende de overgangperiode, zou in andere gevallen het risico bestaan dat de bedragen in de wetgeving van de "ins" nooit zouden worden aangepast.

Het is duidelijk dat geen van beide methodes in alle gevallen tot een volledig bevredigend resultaat leidt. Daarom is een pragmatische aanpak nodig waarbij wordt uitgegaan van de aard van de bestaande bepalingen. Hierbij moet worden onderscheiden tussen:

- bedragen die tot betalingsverplichtingen leiden (bijvoorbeeld betalingen uit de Gemeenschapsbegroting volgens de agromonetaire regels). In deze gevallen is alles erbij gebaat deze bedragen zou spoedig mogelijk, dat wil zeggen op 1.1.1999 aan te passen;
- bedragen die gebruikt worden als wettelijke verwijzingen (bijvoorbeeld drempelwaarden enz.). In deze gevallen is de noodzaak van een vroege aanpassing gewoonlijk minder dringend, te meer daar de bedragen in nationale munteenheden gedurende de overgangperiode de referentiewaarde in de lidstaten blijven, conform het vrijwilligheidsbeginsel.

Voor verwijzingen in de wetgeving zouden de volgende richtsnoeren kunnen worden gevolgd:

- ontbreekt een herzieningsclausule (of vindt de herziening pas na het eind van de overgangperiode plaats) dan is een wetsvoorstel nodig om te bereiken dat uiterlijk aan het eind van de overgangperiode (1.1.2002) een herziening plaatsvindt. Na de overgangperiode zouden dan uniforme eurobedragen gelden. In de praktijk gaat het hier maar om een paar gevallen.
- bestaat een herzieningsclausule, dan zou de euro kunnen worden ingevoerd op de geplande herzieningsdatum (tenzij deze herziening na het eind van de overgangperiode plaatsvindt). Op de datum van de herziening zouden de omrekeningskoersen rechtstreeks toepasselijk worden voor de deelnemende lidstaten en in de plaats komen van de in de wetgeving beschreven omrekeningsmethode omdat deze dan geen bestaansreden meer zou hebben. Indien een afrondingsclausule mag worden toegepast,

zouden de deelnemende lidstaten deze clausule moeten kunnen blijven gebruiken. Maar aan het eind van de overgangperiode zou deze clausule ook voor hen niet meer gelden. Voor zover zij ervan gebruik gemaakt zouden hebben, zouden specifieke maatregelen moeten worden genomen om opnieuw tot de eurowaarde van de richtlijn te komen.

Deze richtsnoeren moeten bewerkstelligen dat uiterlijk aan het eind van de overgangperiode in de lidstaten gelijklopende wettelijke verwijzingen bestaan. Aangezien nauwelijks nieuwe wetgeving nodig zal zijn (omdat de meeste wetten flexibel genoeg zijn om de wijzigingen op te vangen), bestaat weinig kans dat in gevoeligere sectoren moeilijkheden ontstaan. Met name de niet-deelnemende lidstaten hebben er belang bij zo weinig mogelijk nieuwe wetgeving toe te voegen, omdat dit hen geen voordeel zou opleveren.

Deze voorgestelde aanpak zou voldoende soepel moeten zijn om met name rekening te kunnen houden met speciale sectoriële omstandigheden, mogelijke uitvoeringsmoeilijkheden, coherentie van de wetgeving in de diverse betrokken beleidssectoren, enz.

C. OPMERKINGEN

Bij het doorlichten van de Gemeenschapswetgeving is gebleken dat slechts in een beperkt aantal gevallen specifieke wetgeving nodig is. Niettemin lijkt het wenselijk de interpretatie van de Commissie ten aanzien van een aantal wettelijke bepalingen (met de nodige details) bekend te maken om te bereiken dat alle partijen zich bij de toepassing en de interpretatie aan dezelfde regels houden, hetgeen bevorderlijk is voor de rechtszekerheid. Daarom wordt in bijlage 8 een toelichting gegeven op alle wetsteksten die niet gewijzigd hoeven te worden, maar na 1 januari 1999 wel uniform geïnterpreteerd en toegepast moeten worden. De interpretatie van de Commissie is gebaseerd op de onder B beschreven richtsnoeren.

Het feit dat verschillende lidstaten een gemeenschappelijke munteenheid krijgen, betekent niet dat de talrijke verwijzingen in de EU-wetgeving naar nationale munteenheden komen te vervallen. Voor de "pre-ins" blijven deze verwijzingen volledig van kracht en voor de "ins" worden zij een verwijzing naar de euro en zullen zij tot 2002 worden geïnterpreteerd als verwijzing naar de nationale munteenheid als onderverdeling van de euro.

**OVERZICHT VAN DE GEVOLGEN VAN DE
OVERGANG OP DE EURO
VOOR DE GEMEENSCHAPSWETGEVING**

DOUANE

Douanewetboek

GEMEENSCHAPPELIJK LANDBOUWBELEID

Agromonetair stelsel

VRIJ VERKEER VAN WERKNEMERS

Sociale zekerheid van migrerende werknemers

INTERNE MARKT

Cultuurgoederen
Overheidsopdrachten
Bankwezen
Verzekeringen
Effecten
Vennootschapswetgeving
Verslaggeving
Producten met gebreken
Intellectuele eigendom

INDIRECTE BELASTINGEN

BTW-wetgeving

GEMEENSCHAPPELIJK HANDELSBELEID

Exportkredieten

EXTERNE BETREKKINGEN

Internationale overeenkomsten

CONSUMENTENBESCHERMING

Consumentenkrediet en sommige andere overeenkomsten

BEGROTINGEN

Financieel Reglement

ADMINISTRATIEVE UITGAVEN

Salarissen en pensioenen

OVERGANG OP DE EURO <i>Gemeenschapswetgeving</i>	
BELEIDSSECTOR	DOUANE
BETROKKEN MAATREGELEN	Douanewetboek

A. BESCHRIJVING

1. Bij Verordening nr. 2913/92 van de Raad, zoals gewijzigd bij Verordening nr. 82/97, is het communautair douanewetboek vastgesteld. De uitvoeringsbepalingen ervan zijn vervat in Verordening nr. 2454/93 van de Commissie, laatstelijk gewijzigd bij Verordening nr. 1427/97.

Bij Verordening nr. 918/83 van de Raad, laatstelijk gewijzigd bij Verordening nr. 355/94, is de communautaire regeling inzake douanevrijstellingen ingesteld.

Verordening nr. 3911/92 van de Raad, zoals gewijzigd bij Verordening nr. 2469/96, bevat de regeling betreffende de uitvoer van cultuuroederen.

OPMERKINGEN

2. In de leden 1 en 2 van artikel 18 van het communautair douanewetboek wordt bepaald dat de tegenwaarde van de ecu in nationale valuta "(...) eenmaal per maand wordt vastgesteld", onder toepassing van de koersen die op de voorlaatste werkdag van de maand in het Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen worden bekendgemaakt" of "(...) in andere dan de in lid 1 bedoelde gevallen, eenmaal per jaar, onder toepassing van de koersen "welke op de eerste werkdag van oktober in het Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen worden bekendgemaakt". Deze omrekeningsbepalingen zullen vanaf 1.1.1999 voor alle deelnemende lidstaten niet langer relevant zijn en zullen derhalve niet langer op hen van toepassing te zijn. Met de bepalingen wordt namelijk beoogd de tegenwaarde in een nationale valuta te verkrijgen van de verschillende in de verordening in ecu uitgedrukte bedragen. Aangezien deze tegenwaarde vanaf 1.1.1999 zeer precies bekend is, zal het niet langer nodig zijn deze bepaling op de deelnemende landen toe te passen¹⁹. De omrekeningsbepalingen blijven op de valuta's van de niet-deelnemende lidstaten echter nog volledig van toepassing.

De bepalingen van lid 3 betreffende afronding, overeenkomstig welke de douaneautoriteiten het bedrag dat wordt verkregen bij de omrekening in

¹⁹ Bepalingen van hetzelfde soort als die in artikel 18 zijn van toepassing op de omrekening in nationale valuta van (in ecu uitgedrukte) prijsverbintenissen die tussen de Commissie en sommige exporteurs zijn ondertekend in het kader van anti-dumpingprocedures. Dezelfde redenering geldt derhalve ook voor de omrekening van deze prijsverbintenissen vanaf 1.1.1999.

hun nationale valuta van een in ecu luidend bedrag naar boven of naar beneden mogen afronden mits het bedrag na afronding niet meer dan 5% van het oorspronkelijke bedrag afwijkt, zullen van toepassing blijven aangezien hun bestaansreden (namelijk de noodzaak afgeronde cijfers in nationale valuta te verkrijgen) gedurende de overgangperiode relevant blijft. Aan het einde van deze overgangperiode zullen de deelnemende lidstaten rechtstreeks de bedragen in euro toepassen.

3. Marktdeelnemers kunnen gedurende de overgangperiode hetzij de euro hetzij hun nationale valuta gebruiken om de douaneaangifteformulieren in te vullen die zijn gebaseerd op het gebruik van het enig document. Het enig document bevat vakjes waar bedragen moeten worden ingevuld die op dit ogenblik stelselmatig in nationale munt worden uitgedrukt. Het document bevat dan ook geen enkele andere verwijzing naar de gebruikte valuta. Er wordt een wetgevingsmaatregel ingevoerd om het gebruik van de euro in dit verband mogelijk te maken.
4. Artikel 132 van Verordening nr. 918/83 van de Raad bevat eveneens afrondings- en omrekeningsregels. Om de hierbovengenoemde redenen zullen de omrekeningsbepalingen voor de deelnemende landen niet langer relevant zijn, terwijl de bepalingen welke afronding mogelijk maken tot het einde van de overgangperiode van toepassing blijven. Aan het einde van deze periode zullen de verschillende bedragen in euro die in de verordening worden genoemd in de deelnemende landen de enige bedragen zijn waarnaar door de deelnemende lidstaten wordt verwezen.
5. De bijlage bij Verordening nr. 3911/92 van de Raad bevat monetaire referenties tezamen met een bepaling inzake de omrekening op een specifieke datum (1 januari 1993), zonder de mogelijkheid van afronding. In de verordening wordt niettemin bepaald dat de Raad om de drie jaar op voorstel van de Commissie overgaat tot onderzoek naar en, in voorkomend geval, herziening van de in de bijlage genoemde bedragen, rekening houdend met de economische en monetaire indicatoren in de Gemeenschap. Indien geen enkele maatregel inzake herziening en inzake de omrekeningsdatum zou zijn genomen, zullen de deelnemende landen na 1 januari 2002 bedragen toepassen die eventueel aanzienlijk kunnen verschillen van de bedragen die tevoren in nationale valuta werden gehanteerd. Om voor de hand liggende redenen met betrekking tot de samenhang van wetgeving, moet deze situatie worden verholpen door Verordening nr. 3911/92 ("Uitvoer van cultuurgoederen") te wijzigen op dezelfde manier als Richtlijn 93/7/EEG betreffende de teruggave van cultuurgoederen die op onrechtmatige wijze buiten het grondgebied van een lidstaat zijn gebracht, waarvan de bepalingen opnieuw zullen worden onderzocht in een verslag dat in 1999 zal verschijnen (de beoogde aanpak wordt in het informatieblad over de "teruggave van cultuurgoederen" toegelicht).

C. MAATREGELEN EN TIJDSHEMA

6. Op Gemeenschapsniveau zijn geen maatregelen nodig ten aanzien van de in artikel 18 van het douanewetboek en in Verordening nr. 918/83 bedoelde omrekenings- en afrondingsregels.
7. Wat de invoering van de euro in het enige document betreft, wordt overwogen Verordening nr. 2454/93 (houdende vaststelling van enkele bepalingen ter uitvoering van Verordening nr. 2913/92) aan te passen om de lidstaten het rechtskader te verschaffen dat het hun mogelijk zal maken deze mogelijkheid in de praktijk te brengen. Een eerste voorstel is reeds in het Comité Douanewetboek besproken. De tekst zal eind 1997 door dit comité worden goedgekeurd.

OVERGANG OP DE EURO <i>Gemeenschapswetgeving</i>	
BELEIDSSECTOR	GEMEENSCHAPPELIJK LANDBOUWBELEID
BETROKKEN MAATREGELEN	Agromonetair stelsel

A. BESCHRIJVING

1. De invoering van de euro op 1 januari 1999 zal verschillende specifieke gevolgen voor de landbouw hebben. Zo zullen bijvoorbeeld, wat de deelnemende lidstaten betreft, uit de Gemeenschapsbegroting de tevoren in euro gedane uitgaven worden terugbetaald, zonder dat enige aanvullende aanpassing of omrekening noodzakelijk is. Voor de niet-deelnemende landen zal een omrekeningskoers in beginsel noodzakelijk blijven, hetgeen niet noodzakelijkerwijze betekent dat het thans bestaande systeem in zijn huidige vorm moet worden gehandhaafd.

B. OPMERKINGEN

2. Wat de betalingen aan de begunstigde betreft, zijn de besluiten met betrekking tot het gemeenschappelijk landbouwbeleid gebaseerd op artikel 43 van het Verdrag en vallen deze over het algemeen onder het in Verordening (EEG) nr. 3813/92 vastgelegde agromonetaire stelsel. Gelet op de twee verordeningen van de Raad die het rechtskader voor het gebruik van de euro vormen, hebben de belangrijkste moeilijkheden die zich op dit gebied kunnen voordoen betrekking op:

- de voor de niet-deelnemende lidstaten geldende omrekeningskoers (toekomstige agromonetair stelsel);
- maatregelen voor het wegwerken van de verschillen voor de valuta's van de deelnemende lidstaten;

Al deze problemen kunnen in juridisch opzicht worden opgelost met een enkel voorstel voor een verordening van de Raad op grond van artikel 43 van het Verdrag.

3. Wat de terugbetaling van de uitgaven van de lidstaten betreft, keert de Afdeling Garantie van het EOGFL elke maand de uit hoofde van het gemeenschappelijk landbouwbeleid gedane uitgaven in nationale munteenheid uit. Voor de deelnemende lidstaten zal deze betaling vanaf 1 januari 1999 in euro plaatsvinden. Wat de niet-deelnemende lidstaten betreft, is de Commissie van mening dat moet worden overwogen het algemeen gebruik van de euro in deze sector in te voeren, terwijl de onderliggende financiële verplichtingen ook verder in nationale valuta zouden worden uitgedrukt (het wisselrisico zou aldus ten laste van de Gemeenschapsbegroting blijven komen).

C. MAATREGELEN EN TIJDSHEMA

4. Over het toekomstige agromonetaire stelsel en over de overgangsmaatregelen zal de Commissie pas een voorstel indienen wanneer de deelnemende lidstaten eenmaal bekend zijn en wanneer er betrouwbare gegevens zijn over de te verwachten verschillen die voor 1 januari 1999 moeten worden weggewerkt. In beginsel zal een dergelijk voorstel aan het einde van het eerste halfjaar 1998 aan de Raad kunnen worden voorgelegd om op 1 januari 1999 van kracht te kunnen worden. In dit voorstel zouden alle moeilijkheden worden behandeld die verband houden met de besluiten die artikel 43 van het Verdrag als rechtsgrondslag hebben.

Voor invoering van het algemeen gebruik van de euro voor de vergoeding van de uitgaven die door niet-deelnemende lidstaten worden gedaan zou een wijziging van Verordening (EEG) nr. 729/70 nodig zijn. Ieder voorstel ter zake zal tegelijk worden ingediend met de teksten betreffende de herziening van het agromonetaire stelsel.

OVERGANG OP DE EURO <i>Gemeenschapswetgeving</i>	
BELEIDSSECTOR	VRIJ VERKEER VAN WERKNEMERS
BETROKKEN MAATREGELEN	Sociale zekerheid van migrerende werknemers

A. **BESCHRIJVING**

1. Verordening (EEG) nr. 574/72 van de Raad van 21 maart 1972 tot vaststelling van de wijze van toepassing van Verordening (EEG) nr. 1408/71 betreffende de toepassing van de sociale-zekerheidsregelingen op loontrekkenden en hun gezinnen, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen.

B. **OPMERKINGEN**

2. In artikel 107 van Verordening (EEG) nr. 574/72 zijn de praktische modaliteiten vastgelegd welke van toepassing zijn in het kader van de omrekening in een nationale munt van bedragen luidende in een andere nationale munt. De omrekeningskoers is gebaseerd op een maandgemiddelde van de wisselkoersen van deze valuta's gedurende een referentieperiode van één maand. Het systeem berust op de vaststelling, viermaal per jaar, van een gemiddelde maandelijks koers die gedurende een periode van drie opeenvolgende maanden van toepassing is. Zo is de gemiddelde koers van januari gedurende het gehele tweede kwartaal van toepassing, de gemiddelde koers van april tijdens het gehele derde kwartaal enz.
3. De in artikel 107 van de verordening vastgelegde methode voor aanpassing van de wisselkoersen zal met ingang van 1 januari 1999 niet langer van toepassing zijn op de omrekening tussen valuta's van de deelnemende lidstaten en zal worden vervangen door de bepalingen van artikel 4, van Verordening nr. 1103/97. De methode blijft echter wel van toepassing voor omrekeningen waarbij de munteenheid van ten minste één niet-deelnemende lidstaat is betrokken.

Met de omrekeningsbepaling wordt namelijk beoogd een zo nauwkeurig mogelijke tegenwaarde vast te stellen op basis van de tijdens de referentieperiode genoteerde wisselkoersen. Vanaf 1 januari 1999 zullen zich echter tussen de deelnemende valuta's geen koersschommelingen meer voordoen. Na die datum zou iedere toepassing van de omrekeningsbepaling in strijd zijn met de bestaansredenen ervan. Voor omrekeningen waarbij de munteenheid van niet-deelnemende lidstaten is betrokken blijft de bepaling echter onverminderd van toepassing.

4. Wat de omrekeningen tussen een deelnemende en een niet-deelnemende lidstaat betreft, zal de euro vanaf 1 januari 1999 de rol van

spilvaluta vervullen. Waar het geldoverschrijvingen tussen niet-deelnemende lidstaten betreft, blijft het huidige systeem ook verder van toepassing.

OVERGANG OP DE EURO <i>Gemeenschapswetgeving</i>	
BELEIDSSECTOR	INTERNE MARKT
BETROKKEN MAATREGELEN	Richtlijn betreffende de teruggave van cultuuroederen

A. BESCHRIJVING

1. De overgang op de euro heeft rechtstreekse gevolgen voor Richtlijn 93/7 betreffende de teruggave van cultuuroederen, samen met Verordening nr. 93/... betreffende de uitvoer van cultuuroederen. De desbetreffende bepalingen zijn die waarin de waardedrempels voor de toepassing zijn vervat (bijlage punt B) alsook de bepaling waarin de modaliteiten voor de omrekening van de drempels in nationale valuta zijn vastgelegd. Om de drie jaar (met ingang van februari 1996) zal de Raad de waardedrempels onderzoeken en, indien nodig, aanpassen. Daarenboven is bepaald dat de Raad op voorstel van de Commissie (dat normaal gesproken wordt gedaan in haar verslag dat om de drie jaar wordt ingediend) de richtlijn kan aanpassen.

B. GEVOLGEN VAN DE OVERGANG OP DE EURO

2. Tenzij er maatregelen worden genomen om de richtlijn te wijzigen (bijvoorbeeld de vaste wisselkoers van 1 januari 1993) zullen de deelnemende lidstaten verschillende bedragen voor elkaar blijven toepassen (verschillend want gebaseerd op de wisselkoersen van 1993, en niet op de onherroepelijk vastgelegde koersen voor de omrekening naar euro van 1999). Bovendien zal deze situatie voortduren zolang de desbetreffende bepaling in de richtlijn opgenomen blijft.

C. MAATREGELEN EN TIJDSHEMA

3. Voorgesteld wordt dat de Commissie een voorstel tot wijziging van de richtlijn indient in dier voege dat met ingang van 1 januari 2002 de deelnemende lidstaten rechtstreeks op grond van de richtlijn uniforme drempels toepassen. Niet-deelnemende lidstaten zullen naar hun nationale munteenheden blijven omrekenen, waarbij de omrekening is gebaseerd op de waarde van de nationale munteenheden in verhouding tot de euro op een (nog nader te bepalen) geschikte datum voor de datum waarop de nieuwe drempels van kracht worden, d.w.z. januari 2002 (de nieuwe datum zal de datum in 1993 voor de vaststelling van de omrekeningskoersen tegenover de ecu vervangen). De Commissie zal haar volgende driejaarlijkse verslag over de richtlijn in 1999 uitbrengen. Dit zou de geschikte gelegenheid zijn om zo'n wijziging voor te stellen en op deze wijze zou nog voldoende tijd worden gelaten voor de omzetting in nationale wetgeving voor, uiterlijk, 1 januari 2002.

OVERGANG OP DE EURO <i>Gemeenschapswetgeving</i>	
BELEIDSSECTOR	INTERNE MARKT
BETROKKEN MAATREGELEN	Richtlijnen betreffende overheidsopdrachten

A. BESCHRIJVING

1. Richtlijnen 93/36 (leveringen), 93/37 (uitvoering van werken), 92/50 (dienstverlening) die alle drie zijn gewijzigd bij Richtlijn 97/..., vastgesteld op 13 oktober 1997, en Richtlijn 93/38 (nutsbedrijven) vormen tezamen de Gemeenschapswetgeving inzake overheidsopdrachten waarvoor de overgang op de euro gevolgen heeft. De desbetreffende bepalingen zijn die waarin de drempels voor toepassing van de richtlijn zijn vastgelegd²⁰, alsook de bepalingen waarin de herziening van de drempels nader is vastgelegd²¹.

B. OVERZICHT VAN DE GEVOLGEN VAN DE OVERGANG OP DE EURO

2. De drempels zullen vanaf 1 januari 1999 in euro worden uitgedrukt overeenkomstig Verordening nr. 1103/97 over enkele bepalingen betreffende de invoering van de euro. De bedragen in nationale valuta, overeenkomstig de richtlijn omgerekend tegen de wisselkoers ten opzichte van de ecu op grond van het thans geldende omrekeningsmechanisme, zullen tot de volgende datum van herziening geen gevolgen ondervinden.
3. De vier richtlijnen op het gebied van overheidsopdrachten schrijven alle voor dat om de twee jaar de waarden in de nationale valuta's moeten worden herzien. In de richtlijnen wordt bovendien voorgeschreven dat de tegenwaarden van de drempels in nationale valuta gebaseerd moeten zijn op de gemiddelde dagwaarde van deze valuta in ecu over de periode van 24 maanden die eindigt op de laatste dag van de maand augustus die onmiddellijk voorafgaat aan de eerste januari waarop de herziening van kracht wordt.

De methode voor de aanpassing van de waarden in de nationale valuta's om rekening te houden met de veranderingen in wisselkoersen zal op de datum van de herziening na de invoering van de euro op 1 januari 1999 (volgende herziening: 1 januari 2000) niet langer van toepassing zijn op de "deelnemers", maar zal relevant en geldig blijven

²⁰ Artikel 5, lid 1, onder a) van Richtlijn 93/36, artikel 6, lid 1, van Richtlijn 93/37, artikel 7, lid 1, van Richtlijn 92/50, artikel 14 van Richtlijn 93/38

²¹ Artikel 5, lid 1, onder c) van Richtlijn 93/36, artikel 6, lid 2, onder a), van Richtlijn 93/37, artikel 7, lid 8, van Richtlijn 92/50, artikel 38 van Richtlijn 93/38

voor "niet-deelnemers". De reden hiervan is dat met de bepaling wordt beoogd de wijze waarop de waarde van de drempels in de valuta's van de lidstaten wordt uitgedrukt zo nauwkeurig mogelijk vast te stellen, daarbij uitgaande van de resultaten in het verleden, d.w.z. de gemiddelde cijfers over de afgelopen twee jaar. Aangezien op de datum van herziening de "deelnemers" geen afzonderlijke nationale valuta's zullen hebben, zal de mogelijkheid van de fluctuatie van valuta's ten opzichte van de bedragen in euro die in de richtlijn worden genoemd niet langer bestaan. Het zou daarom duidelijk tegen de bedoeling van de bepaling indruisen om deze op de "deelnemers" toe te passen. Voor "toekomstige deelnemers" wordt de berekening op dezelfde wijze als tevoren gemaakt. De cijfers voor "deelnemers" zullen worden uitgedrukt in nationale munteenheden tegen de omrekeningskoers die wordt toegepast op de drempelbedragen in euro die in de richtlijn worden vermeld. De resultaten van de berekeningen van de referentiewaarden (en, voor de "deelnemers", van de koersen voor de omrekening in nationale valuta's van de bedragen in euro) zullen ook in de toekomst ter informatie van de lidstaten in het Publikatieblad worden bekendgemaakt.

4. De eerste herziening na de invoering van de euro zal plaatsvinden op 1 januari 2000. Overeenkomstig het beginsel van rechtscontinuïteit zullen alle lidstaten gedurende de periode van twee jaar daarvoor (tussen 1 januari 1998 en 1 januari 2000) de richtlijnen betreffende overheidsopdrachten in nationaal recht omzetten op basis van de in nationale munteenheden uitgedrukte drempelbedragen die de voorgaande herziening van 1 januari 1998 heeft opgeleverd. Bij de herziening van 1 januari 2000 zal de in de richtlijnen voorgeschreven methode niet op de deelnemende lidstaten van toepassing zijn, maar wel op de niet-deelnemende lidstaten, namelijk voor de berekening van de waarde in de nationale valuta's van de in de richtlijnen vastgelegde drempels, en wel als volgt: de berekening zal uitgaan van de gemiddelde dagelijkse waarden van hun valuta's *ten opzichte van de ecu* over de periode van 16 maanden die eindigt op 1 januari 1999 (1 september 1997 - 31 december 1998), tezamen met hun gemiddelde dagwaarden *ten opzichte van de euro* gedurende de resterende acht maanden (1 januari 1999 - 31 augustus 1999) van de periode van 24 maanden waarop de herziening betrekking heeft. Voor de deelnemende lidstaten zullen de drempelwaarden in euro rechtstreeks van toepassing zijn.

C. MAATREGELEN EN TIJDSHEMA

5. De vertegenwoordigers van de lidstaten hebben deze kwestie op 30 september behandeld aan de hand van een toelichtingsnota. De lidstaten konden over het algemeen met de interpretatie instemmen. Wetgevingsmaatregelen zijn niet vereist (uitgaande van de veronderstelling dat de interpretatie door alle lidstaten wordt geaccepteerd).

OVERGANG OP DE EURO <i>Gemeenschapswetgeving</i>	
BELEIDSSECTOR	INTERNE MARKT
BETROKKEN MAATREGELEN	Bankwetgeving

A. **BESCHRIJVING**

1. Richtlijnen 77/780/EEG & 89/646/EEG; 92/30/EEG; 92/121/EEG; 94/19/EEG; 91/308/EEG; 93/6/EEG 93/6/EEG, 93/6/EEG, 89/647/EEG & 96/10/EG, 89/647/EEG; 92/121/EEG; 93/22/EEG; 77/780/EEG; 92/30/EEG; 95/26/EG; 86/635/EEG vormen de bankwetgeving van de Gemeenschap waarvoor de overgang op de euro gevolgen heeft.

B. **OVERZICHT VAN DE GEVOLGEN VAN DE OVERGANG OP DE EURO**

Verwijzingen naar ecu

2. Alle verwijzingen naar de ecu in de banktoezichtrichtlijnen en andere mogelijke gevolgen voor die richtlijnen van de invoering van de gemeenschappelijke munt zijn onderzocht. De belangrijkste conclusie van dit onderzoek is dat de twee euro-verordeningen zelf de meeste potentiële vraagstukken zullen oplossen zonder dat verdere maatregelen nodig zijn. Met name is duidelijk uit hoofde van artikel 2 van Verordening nr. 1103/97 van de Raad dat alle verwijzingen naar de ecu automatisch verwijzingen naar de euro worden.
3. Het feit dat alle drempelwaarden in de bankrichtlijnen *eenvoudige drempelwaarden* zijn, met andere woorden dat zij ten allen tijde in nationale valuta-equivalenten in acht moeten worden genomen, betekent dat de problemen die meestal samengaan met herzieningsperioden, afrondingsbepalingen en bepalingen betreffende de fluctuatie van de valutakoersen in het bankwezen ontbreken. Daardoor doen zich in verband met de overgang geen moeilijkheden voor en zullen zowel de "deelnemers" als de "toekomstige deelnemers" de richtlijnen precies op dezelfde wijze en voor dezelfde bedragen in de praktijk brengen. Er is dan ook geen verdere toelichting vereist wat betreft drempels, plafonds en andere eenvoudige verwijzingen naar ecu in de communautaire banktoezichtwetgeving.²²

Voor een aantal andere vraagstukken leek enige toelichting nuttig, en wel de volgende:

²² 77/780/EEG zoals gewijzigd bij 89/646/EEG, artikel 4, lid 1 en 2, onder a); 92/30/EEG, artikel 3, lid 3; 92/121/EEG, artikel 6, lid 6; 94/19/EEG, artikel 7, lid 1; 91/308/EEG, artikel 3, leden 2 en 3; 93/6/EEG, artikel 3, leden 1, 2, 3, 4 en artikel 4, lid 6, onder ii) en iii).

Wisselrisico

4. De gemeenschappelijke munt zal in de deelnemende lidstaten door de verordeningen betreffende de euro worden ingevoerd overeenkomstig het Verdrag en zal vanaf 1 januari 1999 de nationale valuta's van deze landen vervangen. Er bestaat vanaf die datum derhalve geen wisselrisico tussen de euro en de deelnemende nationale munteenheden en tussen deelnemende nationale munteenheden onderling.²³

Positierisico's met betrekking tot verhandelbare schuldinstrumenten

5. De gemeenschappelijke munt zal in de deelnemende lidstaten worden ingevoerd uit hoofde van de euro-verordeningen overeenkomstig het Verdrag en zal met ingang van 1 januari 1999 de nationale valuta's van deze lidstaten vervangen. Derhalve zullen verhandelbare schuldposities in euro en de deelnemende valuta's posities worden in dezelfde munteenheid voor de berekening van de kapitaalvereisten met het oog op het marktrisico.²⁴

Derivaatovereenkomsten

6. Valutacontracten in ecu en de deelnemende nationale munteenheden zullen zich, nadat de gemeenschappelijke munt in de lidstaten is ingevoerd en hun nationale munteenheid vervangt, zich niet langer als derivaten gedragen. Dit kan zich ook voordoen ten aanzien van rentecontracten waarbij de referentierente is afgeleid van de ecu en de deelnemende nationale valuta's. In beginsel moeten dit soort contracten vanaf 1 januari 1999 worden behandeld als vorderingen of verplichtingen. Bepaalde tijdelijke problemen kunnen zich echter voordoen; algemeen wordt hierover geoordeeld dat de bevoegde autoriteiten naargelang van de omstandigheden van elk geval apart moeten besluiten hoe dit moet worden aangepakt.²⁵

Europese centrale bank (ECB)

7. Wanneer de ECB in 1998 wordt opgericht moet deze als een "centrale bank"/"centrale bank van zone A" worden beschouwd wat betreft alle aspecten van de Europese bankrichtlijnen en verwante richtlijnen.²⁶

²³ 93/6/EEG (bijlage III (3.1))

²⁴ 93/6/EEG (Bijlage I, punten (3), (9.1) en (13))

²⁵ 89/647/EEG, zoals gewijzigd bij 96/10/EEG (Bijlage II); 93/6/EEG (Bijlage III, 3.1)

²⁶ 89/647/EEG (artikel 2, lid 1 en artikel 6, lid 1); 92/121/EEG (artikel 4, lid 7); 93/22/EEG (artikel 2, lid 4); 77/780/EEG (artikel 2, lid 2); 92/30/EEG; 95/26/EEG (artikel 4); 86/635/EEG (artikel 8, lid 2 en artikel 14, leden 1 en 2)

C. MAATREGELEN EN TIJDSHEMA

8. Controle op eventuele problemen tijdens de overgangperiode (zie punt 6).

OVERGANG OP DE EURO <i>Gemeenschapswetgeving</i>	
BELEIDSSECTOR	INTERNE MARKT
BETROKKEN MAATREGELEN	Verzekeringen

A. **BESCHRIJVING**

1. De richtlijnen 73/239/EEG, 76/580/EEG, 88/357/EEG, 84/5/EEG, 79/267/EEG, 92/96/EEG, 91/674/EEG en 91/371/EEG (overeenkomst EG-Zwitserland) vormen tezamen de Gemeenschapswetgeving op het gebied van verzekeringen waarvoor de overgang op de euro gevolgen heeft. In de meeste gevallen gelden deze gevolgen voor de bepalingen waarin toepassingsdrempels zijn vastgelegd en verwante bepalingen waarin drempelbedragen van ecu/euro in nationale valuta's worden omgezet. De overige bepalingen hebben betrekking op valutacongruentie, herziening van de drempelbedragen en vaststelling van de ecu en/of rekeneenheid. Daarnaast is er een bepaling betreffende rentegarantie en drie bepalingen inzake de verhouding tussen de ecu en de Zwitserse frank.

B. **OVERZICHT VAN DE GEVOLGEN VAN DE OVERGANG OP DE EURO**

Verwijzingen naar ecu en omrekeningsbepalingen

2. Alle drempelbedragen in de Gemeenschapswetgeving zullen overeenkomstig Verordening 1103/97 vanaf 1 januari 1991 in euro worden uitgedrukt.
3. De bepalingen inzake de omrekening van drempelbedragen in ecu (euro) in nationale valuta's zal vanaf 1 januari 1999 van toepassing blijven op de niet-deelnemende lidstaten waarbij de geldende koers die is van de laatste dag van de voorgaande maand oktober. Deze bepalingen zullen niet langer van toepassing zijn op de deelnemende lidstaten waarbij het effect van de herziening merkbaar zal zijn vanaf 1 januari 1999, aangezien de bepaling op die datum niet langer een bestaansreden zal hebben en dus niet meer zal kunnen worden toegepast nadat de nationale valuta's van de deelnemende lidstaten hebben opgehouden te bestaan. Op 1 januari 1999 zullen de in ecu uitgedrukte bedragen worden uitgedrukt in euro, terwijl hun tegenwaarde in de nationale valuta's gedurende de overgangperiode de waarde is die voortvloeit uit de toepassing van de onherroepelijk vastgestelde omrekeningskoersen. Wat de overgangsmaatregel betreft welke is vervat in artikel 2 van Richtlijn 76/580/EEG zal, aangezien de bedragen van de drempels in Richtlijn 73/239/EEG niet zijn gewijzigd, deze bepaling van toepassing blijven gedurende de overgangperiode en ook daarna indien zij niet wordt herzien. Er zullen nieuwe communautaire

wettelijke bepalingen moeten komen indien men wil bereiken dat de drempelbedragen bijvoorbeeld vanaf 1 januari 2002 overal in het euro-gebied dezelfde zijn.

Bepalingen inzake valutacongruentieregels

4. Met ingang van 1 januari 1999 en gedurende de overgangperiode zijn de nationale valuta's van de deelnemende lidstaten ten aanzien van de valutacongruentieregels een en dezelfde munteenheid als de euro en de andere deelnemende valuta's.

Bepalingen inzake rentepercentagegaranties

5. Wat levensverzekeringsovereenkomsten met een rentepercentagegarantie betreft blijft artikel 17, lid 1, onder B, a) i) van Richtlijn 79/267/EEG zoals gewijzigd ook verder van toepassing op overeenkomsten welke luiden in de valuta's van niet-deelnemende lidstaten. Luidt de overeenkomst in de valuta van een deelnemende lidstaat of in euro, dan past de lidstaat van herkomst een van de volgende rentevoeten toe: i) de rente op obligatieleningen in euro van de lidstaat van herkomst indien dit een deelnemende lidstaat is of ii) de rente op obligatieleningen in euro van iedere andere deelnemende lidstaat of iii) het gemiddelde van de rentepercentages op obligatieleningen in euro van alle deelnemende lidstaten (mits deze informatie door een officiële instantie wordt verstrekt) of iv) de rente op de in euro luidende obligatieleningen van de Instellingen van de Gemeenschap. Al deze mogelijkheden zullen verenigbaar zijn met de bepaling inzake de rentepercentagegarantie doordat de nationale valuta's van de deelnemende lidstaten door de euro worden vervangen en de ecu door de euro wordt vervangen. Wanneer men deze bepaling in het licht van de verordeningen van de Raad interpreteert, kan geen van de bovengenoemde mogelijkheden worden uitgesloten. Met het oog op een meer geharmoniseerde toepassing van deze bepaling echter zal de Commissie voorstellen dat de lidstaten ervoor kunnen kiezen zich te beperken tot het toepassen van keuzemogelijkheid iii) of mogelijkheid i), wanneer door een overheidsorgaan verstrekte gegevens niet beschikbaar zijn. Dit laat een beslissing op een later tijdstip over een aanpassing van de wetgeving in het licht van de ervaring die met de toepassing van deze bepaling na de overgang op de euro is opgedaan, onverlet.

De overeenkomst EEG-Zwitserland

6. Vanaf 1 januari 1999 betekent het continuïteitsbeginsel dat de koers voor de omrekening van ecu naar Zwitserse franken zal blijven zoals deze in de overeenkomst is opgenomen - dat wil zeggen een vaste koers die kan worden herzien overeenkomstig de bepalingen van artikel 3, lid 1 van Protocol nr. 3, waarin wordt voorgeschreven dat de koers alleen wordt gewijzigd wanneer de vaste koers meer dan 10% afwijkt van de koers zoals die door de Zwitserse nationale bank is

vastgesteld op de laatste dag van oktober van ieder jaar. Deze bepaling blijft na 1 januari 1999 van toepassing met als enige wijziging dat de ecu door de euro wordt vervangen.

Andere bepalingen waarop de overgang op de euro gevolgen heeft

7. Op de overige bepalingen waarvoor de overgang op de euro gevolgen heeft, namelijk die betreffende de herziening van drempelbedragen en de definiëring van de ecu, heeft alleen de vervanging van de ecu door de euro effect.

C. MAATREGELEN EN TIJDSHEMA

8. Aanpassing van Richtlijn 73/239/EEG en Richtlijn 76/580/EEG zal nodig zijn, waarbij de gewijzigde tekst uiterlijk op 1.1.2002 van kracht wordt (zie bovenstaand punt 2). Een aanpassing van Richtlijn 79/267/EEG zou eveneens wenselijk kunnen zijn (zie bovenstaand punt 5): dit dient nog nader te worden bestudeerd.

OVERGANG OP DE EURO <i>Gemeenschapswetgeving</i>	
BELEIDSSECTOR	INTERNE MARKT
BETROKKEN MAATREGELEN	Richtlijnen betreffende effectenmarkten

A. BESCHRIJVING

1. De Richtlijnen 79/279 (toelating tot de officiële notering aan een effectenbeurs); 89/298 (Verspreiding van het prospectus bij een openbare aanbieding van effecten); 93/6 (Richtlijn kapitaaltoereikendheid); 94/18 (Eurolist); en 97/9 (beleggerscompensatie) vormen tezamen de communautaire wetgeving op het gebied van effecten die rechtstreeks gevolgen ondervindt van de overgang op de euro. De bepalingen waar het om gaat zijn die waarin de drempels voor de toepassing van de richtlijnen worden aangegeven alsook de bepalingen waarin wordt uiteengezet op welke wijze de drempels moeten worden herzien.

B. GEVOLGEN VAN DE OVERGANG OP DE EURO

2. De drempels zullen vanaf 1 januari 1999 in euro worden uitgedrukt overeenkomstig Verordening nr. 1103/97 van de Raad.
3. In schema A, punt I.2. van Richtlijn 79/279 (toelating tot de officiële notering aan een effectenbeurs) wordt bepaald dat de tegenwaarde in nationale valuta van de (ecu)-drempel "aanvankelijk die is welke geldt op de dag van aanneming van de richtlijn". De richtlijn werd op 5 maart 1979 aangenomen. Daarna volgt echter een herzieningsbepaling in die voege dat de lidstaten hun nationale cijfers (weer aan het cijfer in ecu) moeten aanpassen indien zij meer dan 10% van de richtlijn afwijken.
4. Aangezien het doel van deze bepaling is de nationale cijfers zo dicht mogelijk bij het cijfer van 1 miljoen ECU/euro in de richtlijn te houden (en niet de omzetting in nationaal recht van plafonds in ecu te vereenvoudigen door de afronding van lastige cijfers toe te staan), wordt de bepaling vanaf 1 januari 1999 voor deelnemende lidstaten overbodig. De richtlijn moet zodanig worden geïnterpreteerd dat de lidstaten hun cijfers in nationale valuta op 1 januari 1999 moeten aanpassen aan de tegenwaarde in nationale munt van 1 miljoen ECU tegen de omrekeningskoers. Voor lidstaten die later zullen deelnemen blijft de bepaling onverminderd van kracht.

Hetzelfde aanpassingsmechanisme kan ook worden gevonden in schema B, punt III.1 van Richtlijn 79/279 en hetzelfde resultaat moet worden toegepast als voor schema A.

5. Richtlijn 89/298 (Verspreiding van het prospectus bij een openbare aanbieding van effecten), Richtlijn 93/6 (kapitaaltoereikendheid) en Richtlijn 97/9 betreffende beleggerscompensatie bevatten elk vaste ecu-verwijzingen (drempelwaarden en één plafond) zonder fluctuatiemarges of andere herzieningsmechanismen. De richtlijnen zoals gewijzigd door de euro-verordeningen moeten in die zin worden geïnterpreteerd dat hierin van de deelnemende lidstaten wordt verlangd dat zij vanaf 1 januari 1999, wat de drempelwaarde betreft, in hun nationale valuta's *tenminste* de tegenwaarde van de in de richtlijnen genoemde bedragen in euro in voorraad moeten hebben. Indien de lidstaten eind 1998 de situatie in overeenstemming met de richtlijnen hebben gebracht, zal waarschijnlijk niet van hen worden verlangd dat zij maatregelen nemen. De bedragen op nationaal niveau zouden natuurlijk *hoger* kunnen zijn indien de lidstaat dit wenst. Dezelfde redenering zal *pari passu* van toepassing zijn op het plafondbedrag (dat lager zou kunnen zijn dan het in de richtlijn genoemde bedrag in euro).

C. MAATREGELEN EN TIJDSHEMA

6. Op grond van de bovenstaande interpretaties zijn geen maatregelen vereist.

OVERGANG OP DE EURO <i>Gemeenschapswetgeving</i>	
BELEIDSSECTOR	INTERNE MARKT
BETROKKEN MAATREGELEN	Vennootschapswetgeving

A. BESCHRIJVING

1. Richtlijn 77/91/EEG is het enige onderdeel van de communautaire vennootschapsrecht waarop de overgang op de euro van invloed is. In deze richtlijn zijn de coördinatieregels vervat met betrekking tot de oprichting van naamloze vennootschappen en de instandhouding en wijziging van hun kapitaal. De enige bepalingen in de richtlijn waarvoor de overgang op de euro rechtstreeks gevolgen hebben, hebben betrekking op een minimumbedrag van 25.000 ECU aan geplaatst kapitaal dat noodzakelijk is voor de oprichting van een vennootschap en de wijziging van de tegenwaarde van dit minimumbedrag in nationale munteenheden, indien nodig.

Behalve deze bepalingen waarvoor de gevolgen rechtstreeks merkbaar zijn, heeft de richtlijn nog op enkele andere punten implicaties, met name met betrekking tot de omzetting in euro's van aandelenkapitaal, wat in punt 4 nader wordt toegelicht.

B. OVERZICHT VAN DE GEVOLGEN VAN DE OVERGANG OP DE EURO

Ecu-drempelbedragen en tegenwaarden in nationale munteenheden

2. Het in artikel 6, lid 1, van de richtlijn vastgestelde drempelbedrag in ecu zal overeenkomstig richtlijn 1103/97 van de Raad vanaf 1 januari 1999 automatisch in euro worden uitgedrukt.

Wijziging van de richtlijn ten gevolge van de invoering van de euro zal niet noodzakelijk zijn.

3. Voor niet-deelnemende lidstaten blijven de bepalingen van de richtlijn van toepassing, waarbij het drempelbedrag in euro is vastgesteld. Indien de tegenwaarde van dit drempelbedrag in nationale valuta's meer dan 10% onder het thans in euro luidende minimumbedrag komt, dat de marge is die is toegestaan door artikel 6, lid 2 van de richtlijn, stelt de Commissie de betrokken lidstaat ervan in kennis dat hij zijn wetgeving moet wijzigen om deze in overeenstemming te brengen met de vereiste van het in euro uitgedrukte minimumbedrag.

Wijziging van de munteenheid van aandelenkapitaal

4. Er kan verlangd worden dat afrondingsregels na de automatische wijziging in euro worden toegepast op aandelenkapitaal. Dit is om te

voorkomen dat er aandelen bestaan met een nominale waarde met een of meer plaatsen achter de komma, hetgeen voor de markt niet hanteerbaar is. Het kan daarom noodzakelijk zijn dat lidstaten voor nationale regels zorgen om het bedrijven mogelijk te maken afrondingsprocedures in te voeren. Zo kunnen de lidstaten bijvoorbeeld vereenvoudigde procedures verschaffen voor de verhoging of verlaging van het kapitaal indien dit met het oog op de afronding noodzakelijk is, of aandelen zonder nominale waarde invoeren. De tweede richtlijn betreffende het vennootschapsrecht moet niet in die zin worden geïnterpreteerd worden dat hierdoor de invoering van dergelijke vereenvoudigde procedures uitsluitend met het oog op de overgang op de euro zou worden verhinderd. Aandelen zonder nominale waarde zijn reeds een mogelijkheid uit hoofde van artikel 3, onder c) van de richtlijn.

C. MAATREGELEN EN TIJDSHEMA

5. Wettelijke maatregelen op Gemeenschapsniveau zijn niet nodig.

OVERGANG OP DE EURO <i>Gemeenschapswetgeving</i>	
BELEIDSSECTOR	INTERNE MARKT
BETROKKEN MAATREGELEN	Verslaggeving

A. **BESCHRIJVING**

1. Richtlijn 78/660/EEG zoals gewijzigd en Richtlijn 83/349/EEG zoals gewijzigd vormen het Gemeenschapsrecht op het gebied van de verslaggeving waarvoor de overgang op de euro gevolgen heeft. In deze richtlijnen zijn de bepalingen inzake de verslaggeving vervat voor de voorbereiding en de indiening van respectievelijk de jaarrekening en de geconsolideerde rekening. De bepalingen van deze richtlijnen waarvoor de overgang op de euro de meest ingrijpende gevolgen heeft, hebben betrekking op drempelwaarden voor de opstelling en indiening van sommige rekeningen, de bij de omrekening van deze drempelbedragen toe te passen omrekeningskoersen en de mogelijkheid de uit de omrekening in nationale valuta's resulterende bedragen met maximaal 10% af te ronden.

Met uitzondering van laatstgenoemde bepaling, die meer in detail in onderstaand deel B, punt 4 wordt uiteengezet, zullen wijzigingen van de richtlijnen naar aanleiding van de overgang op de euro niet nodig zijn. Een dergelijke wijziging kan in ieder geval plaatsvinden in het kader van de normale herziening die iedere vijf jaar moet plaatsvinden. Ook heeft de overgang naar de ecu gevolgen voor de bepalingen die het mogelijk maken de rekeningen ook in ecu in te dienen.

2. Behalve deze bepalingen waarvoor de overgang op de euro het meest op directe wijze gevolgen heeft, zijn er vele bepalingen die, omdat nadere verduidelijking of toelichting was vereist, worden behandeld in een door de diensten van de Commissie gepubliceerd beleidsdocument - XV/7002/97, "De financiële verslaggeving en de invoering van de euro". Dit document, dat is opgesteld in het contactcomité Jaarrekeningenrichtlijnen, verschaft nadere informatie en richtsnoeren over de wijze waarop de overgang op de euro binnen het bestaande kader van de Europese wetgeving op het gebied van financiële verslaggeving kan worden behandeld.

B. **OVERZICHT VAN DE GEVOLGEN VAN DE OVERGANG OP DE EURO**

Ecu-drempelbedragen, omrekeningskoersen en afrondingsbepalingen

3. De huidige bepalingen inzake de omrekening van de drempelbedragen in nationale valuta's, die vanaf 21 maart 1994 gelden, moeten in ieder geval om de vijf jaar worden herzien, hetgeen normaliter gebeurt door

middel van een wijziging van de wetgeving. De volgende herziening zal (op initiatief van de Commissie) in 1999 plaatsvinden, en hierbij zullen de nieuwe drempelbedragen voor de omrekening in de nationale valuta's van de niet-deelnemende lidstaten worden vastgesteld. Het nieuwe drempelbedrag dat in 1999 zal worden vastgesteld zou rechtstreeks in euro van toepassing zijn op de deelnemende lidstaten (het bedrag in euro kan in nationale wetgeving worden omgezet, uitgedrukt in de nationale munteenheid tegen de omrekeningskoers die per 1 januari 1999 geldt).

4. Na de overgangperiode mogen de nationale munteenheden van de deelnemende lidstaten niet langer worden gebruikt. Ook bestaat niet langer de noodzaak om de in euro uitgedrukte drempelbedragen van de Vierde Richtlijn om te rekenen in de nationale munteenheden van de deelnemende lidstaten. De niet-deelnemende lidstaten kunnen de 10%-afroundingsregel blijven toepassen. Om een gelijke behandeling van de lidstaten te waarborgen moet bij de eerstkomende vijfjaarlijkse herziening van de drempelbedragen in 1999 in de richtlijn een regeling worden ingevoerd, die gelijke behandeling van het MKB in deelnemende en niet-deelnemende lidstaten garandeert.

C. MAATREGELEN EN TIJDSHEMA

5. Aanpassing van Richtlijn 78/660/EEG, in het kader van de gewone vijfjaarlijkse herziening zal noodzakelijk zijn en de gewijzigde tekst zal in 1999 van kracht moeten worden. Deze aanpassing zal onderdeel uitmaken van een pakket van wijzigingen die de Commissie in het voorjaar van 1998 zal aankondigen.

OVERGANG OP DE EURO <i>Gemeenschapswetgeving</i>	
BELEIDSSECTOR	INTERNE MARKT
BETROKKEN MAATREGELEN Richtlijn betreffende de aansprakelijkheid voor producten met gebreken	

A. BESCHRIJVING

1. De invoering van de euro heeft gevolgen voor Richtlijn 85/374. Door zijn historische toepassingsdrempel van 500 ECU (franchise) en een plafond van 70 miljoen ECU (totaal plafond), wordt het effect van de invoering van de euro voor deze richtlijn vertraagd. De bedragen die de lidstaten in hun nationale wetgeving toepassen zullen de bedragen blijven die na toepassing van de historische omrekeningskoers van 25 juli 1985 (d.i. de datum van vaststelling van de richtlijn) zijn vastgesteld. Deze bedragen in nationale valuta's zullen pas veranderen wanneer de bedragen van drempel/plafond in de richtlijn veranderen, nadat de Commissie hiertoe een voorstel heeft ingediend.

B. OVERZICHT VAN DE GEVOLGEN VAN DE INVOERING VAN DE EURO

Ecu-drempelbedragen, omrekeningskoersen en afrondingsbepalingen

2. Alle drempelbedragen in de Gemeenschapswetgeving zullen met ingang van 1 januari 1999 overeenkomstig Verordening 1103/97 van de Raad automatisch in euro worden uitgedrukt. Dit zal pas gevolgen hebben voor de bedragen in nationale valuta's waarmee de richtlijn in het nationaal recht wordt toegepast wanneer een voorstel van de Commissie wordt ingediend (en aangenomen) voor de herziening van de bedragen in de richtlijn.
3. De huidige bepalingen inzake de omrekening van drempelbedragen in nationale valuta's, die sedert 25 juli 1985 van toepassing zijn, moeten om de vijf jaar worden herzien. Bij de eerstvolgende herziening zullen de nieuwe drempelbedragen in euro worden vastgesteld en zal de datum worden bepaald waarop deze bedragen in de nationale valuta's van de niet-deelnemende lidstaten en in de nationale valuta's van de deelnemende lidstaten worden omgerekend (tegen de onherroepelijke omrekeningskoersen die op 1 januari 1999 worden vastgesteld).
4. Na de overgangperiode mogen de nationale munteenheden van de deelnemende lidstaten niet langer worden gebruikt. Ook bestaat niet langer de noodzaak om de in euro uitgedrukte bedragen uit de richtlijn

om te rekenen in de nationale munteenheden van de deelnemende lidstaten.

C. MAATREGELEN EN TIJDSHEMA

5. Voorgesteld wordt Richtlijn 85/374/EEG in het kader van de normale herziening, aan te passen. Hieraan moet een tijdschema worden verbonden zodat de nieuwe tekst van kracht wordt bij de eerste gelegenheid na 1 januari 1999, waarna de deelnemende lidstaten de tegenwaarde in nationale munteenheid van de nieuwe bedragen in euro zullen toepassen (tegen de omrekeningskoers) terwijl de niet-deelnemende lidstaten voor een nieuwe periode van vijf jaar de nieuwe bedragen in euro in hun nationale valuta's zullen omzetten tegen de op de datum van de herziening geldende koers.

OVERGANG OP DE EURO <i>Gemeenschapswetgeving</i>	
BELEIDSSECTOR	INTERNE MARKT
BETROKKEN MAATREGELEN <i>Wetgeving inzake de intellectuele eigendom</i>	

A. BESCHRIJVING

1. De invoering van de euro heeft rechtstreekse gevolgen voor Verordening nr. 2869/95 inzake de aan het Bureau voor het Gemeenschapsmerk te betalen taksen.

B. OVERZICHT VAN DE GEVOLGEN VAN DE EURO

Verwijzingen naar ecu

2. Overeenkomstig artikel 2 van Richtlijn 1103/97 van de Raad worden alle verwijzingen naar de ecu automatisch verwijzingen naar de euro. Deze verwijzingen leiden niet tot interpretatieproblemen.
3. Artikel 6, lid 2, van deze verordening bevat een enigszins ongebruikelijke bepaling, die betrekking heeft op de omrekeningskoersen van de peseta en de ecu zoals dagelijks door de Commissie vastgesteld. Deze bepaling zal uiteraard niet langer van toepassing zijn indien Spanje de euro invoert; er zal immers niet langer iets zijn dat dagelijks kan worden vastgesteld, omdat de onherroepelijke vaststelling van de omrekeningskoers eens en voor altijd op 1 januari 1999 zal plaatsvinden. Indien Spanje de euro niet invoert op 1 januari 1999 zal deze bepaling inzake de omrekening van contanten nog steeds nut hebben, omdat hierdoor een officiële koers zal worden vastgesteld tussen de bedragen in euro in de verordening en de vereiste bedragen die in peseta's moeten worden betaald om te voldoen aan de vereisten welke voortvloeien uit de verordening.

C. MAATREGELEN EN TIJDSHEMA

4. Er zijn geen maatregelen noodzakelijk.

OVERGANG OP DE EURO <i>Gemeenschapswetgeving</i>	
BELEIDSSECTOR	INDIRECTE BELASTINGEN
BETROKKEN MAATREGELEN Wetgeving inzake BTW en accijnzen	

A. BESCHRIJVING

1. In de Zesde Richtlijn 77/388/EEG (zoals gewijzigd bij de Richtlijnen 91/680, 92/111/EEG en 95/7/EEG) is het gemeenschappelijke BTW-stelsel vervat.

In Richtlijn 69/169/EEG (laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 94/4/EEG) is de regeling inzake de vrijstellingen voor reizigers vervat.

In Richtlijn 78/1035/EEG (laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 85/576/EEG) zijn de belastingvrijstellingen vastgelegd die voor kleine zendingen gelden, terwijl Richtlijn 83/181/EEG (laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 88/331/EEG) de regels met betrekking tot de vrijstelling van BTW bij invoer bevat.

Richtlijn 79/1072/EEG bevat de regeling inzake de teruggaaf van de belasting over de toegevoegde waarde aan niet in het binnenland gevestigde belastingplichtigen.

De Richtlijnen 92/80/EEG, 92/82/EEG en 92/84/EEG bevatten de regels inzake de belastingen op tabaksfabrikaten, minerale oliën en alcoholhoudende dranken.

B. OPMERKINGEN

2. Artikel 31 van Richtlijn 77/288/EEG geeft de lidstaten de mogelijkheid om, wanneer zij de in deze richtlijn vermelde bedragen in hun nationale munteenheid omrekenen, de uit die omrekening voortvloeiende bedragen met maximaal 10% naar boven of beneden af te ronden. Aangezien de bestaansreden ervan (dat wil zeggen de noodzaak ronde cijfers in nationale valuta te krijgen) gedurende de overgangperiode relevant zal blijven, blijft deze regel gedurende die gehele periode van toepassing. Aan het einde van deze overgangperiode moeten de deelnemende lidstaten de in de richtlijnen vastgelegde bedragen in euro in hun nationale wetgeving opnemen, aangezien nationale valuta's zullen zijn opgehouden te bestaan als munteenheid en de afrondingsregel derhalve zijn nut verliest.

Anderzijds schrijft artikel 28m van dezelfde richtlijn voor dat de omrekening van sommige bedragen gebaseerd moet zijn op de omrekeningskoers die op een bepaalde datum (16 december 1991) geldt. De bedragen waar het om gaat zijn minimumbedragen (voor

belastingheffing in de lidstaat van bestemming van intracommunautaire verwervingen, vereenvoudigde verzamelstaten) of communautaire bedragen (belasting op afstandsverkopen). Aangezien in artikel 28m in geen enkele mogelijkheid van herziening is voorzien, zullen de bedragen in nationale munt tijdens de overgangperiode van toepassing blijven. Omdat specifieke wetgevingsmaatregelen ontbreken, zal dit voor de deelnemende lidstaten ook zo blijven nadat zij op 1 januari 2002 volledig zijn overgeschakeld op de euro. Dit zou leiden tot uiteenlopende bedragen (alle in euro uitgedrukt) in de verschillende landen die deel uitmaken van de euro-zone. Daarom moeten maatregelen worden vastgesteld om deze situatie te verhelpen en ervoor te zorgen dat de deelnemende landen de in de richtlijnen vastgestelde bedragen in euro overnemen. Deze gelegenheid moet ook worden aangegrepen om de omrekeningsbepaling in artikel 28m, die voor de niet-deelnemende landen zal blijven gelden, te herzien om weer een zekere mate van eenvormigheid te brengen in de toepassing van deze drempelbedragen binnen de Gemeenschap.

3. Artikel 7 van Richtlijn 69/169/EEG en artikel 4 van Richtlijn 78/1035/EEG bevatten de omrekenings- en afrondingsregels. De geldende omrekeningskoers is die van de eerste werkdag van de maand oktober, en wordt van kracht op 1 januari van het daaropvolgende jaar. Bedragen in nationale valuta mogen worden afgerond mits het verschil niet groter is dan 2 ECU; het bedrag van het voorgaande jaar mag blijven gelden indien de omrekening in een wijziging van minder dan 5% resulteert of tot verlaging van de vrijstelling leidt. Deze omrekeningsregels zullen met ingang van 1 januari 1999 niet langer relevant zijn voor de deelnemende landen omdat er vaste pariteiten zullen zijn vastgesteld en zij deze derhalve niet langer zullen toepassen. Zij zullen echter volledig van toepassing blijven op de valuta's van de niet-deelnemende lidstaten. Volgens dezelfde redenering als die welke voor artikel 31 van Richtlijn 77/388/EEG gold, zullen de afrondingsregels gedurende de overgangperiode van toepassing blijven voor zover het deelnemende landen betreft. Zij zullen echter na die periode voor die landen verouderd zijn.
4. Artikel 7 van Richtlijn 79/1072/EEG bevat een omrekeningsbepaling (waarbij de koers die is van 1 januari van het jaar waarin de bedoelde periode valt) en een afrondingsregel die precies dezelfde is als die in artikel 31 van Richtlijn 77/388/EEG. De te nemen stappen zijn derhalve vergelijkbaar met die zoals hierboven beschreven.
5. Hetzelfde geldt voor de omrekeningsbepalingen die zijn vervat in de Richtlijnen 92/80/EEG, 92/82/EEG en 92/84/EEG, die derhalve op dezelfde wijze zullen worden behandeld.

C. MAATREGELEN EN TIJDSHEMA

6. Tijdens de overgangperiode moet worden nagegaan of er een wetgevingsmaatregel nodig is om ervoor te zorgen dat vanaf

1 januari 2002 de deelnemende landen de bedragen in euro van Richtlijn 77/388/EEG, waarop artikel 28m van toepassing is, overnemen. Er zullen geen maatregelen op communautair niveau noodzakelijk zijn wat betreft de in artikel 31 van Richtlijn 77/388/EEG en in de overige belastingrichtlijnen bedoelde afrondingsmogelijkheid. Op nationaal niveau zullen maatregelen moeten worden genomen om ervoor te zorgen dat de verschillende bedragen in euro, zoals zij in de diverse richtlijnen betreffende BTW en accijnzen zijn vervat, vanaf 1 januari 2002 gelden.

7. Er worden geen maatregelen overwogen ten aanzien van de overige in de belastingrichtlijnen vervatte omrekeningsbepalingen die voor de niet-deelnemende landen van toepassing zullen blijven.

OVERGANG OP DE EURO <i>Gemeenschapswetgeving</i>	
BELEIDSSECTOR	GEMEENSCHAPPELIJK HANDELS BELEID
BETROKKEN MAATREGELEN Exportkredieten	

A. BESCHRIJVING

1. Om te zorgen voor eerlijke concurrentievoorwaarden op het gebied van door de overheid gesteunde exportkredieten nemen alle OESO-landen de bepalingen in acht van de "Regeling inzake richtsnoeren voor door de overheid gesteunde exportkredieten" (ook wel de "regeling" genoemd). De eerste versie van deze regeling werd in 1978 vastgesteld. Sedertdien is op gezette tijden opnieuw over de tekst onderhandeld om de bepalingen nader te omschrijven. Na iedere onderhandelingsronde wordt de nieuw vastgestelde tekst onderdeel van de Gemeenschapswetgeving door de vaststelling van een Beschikking van de Raad (laatste herziening: Beschikking 97/530/EG; PB nr. L 216 van 8.8.1997; de volledige tekst van de regeling werd als bijlage gepubliceerd bij Beschikking 93/112/EG van de Raad, PB nr. L 44 van 22.2.1993).

2. Een van de belangrijkste kenmerken van de regeling is een vrij uitgebreid stelsel van minimumrentevoeten. Deze commerciële referentierentetarieven (CIRR) moeten de marktrentevoeten voor vergelijkbare transacties harmoniseren. Zij worden per munteenheid berekend en eenmaal per maand aan de heersende marktvoorwaarden aangepast (tweemaal per maand wat de interesten voor de financiering van vliegtuigbouw betreft), na mededeling door ieder land van de voor zijn munteenheid geldende rente. Voor de meeste valuta's worden de CIRR berekend op basis van het rendement van staatsobligaties die in het desbetreffende land worden uitgegeven plus een marge van 100 basispunten.

Op dit ogenblik worden de CIRR-rentevoeten voor 20 verschillende valuta's aan het secretariaat van de OESO medegedeeld. Voor de Gemeenschap doen twaalf nationale valuta's mee (er bestaan geen CIRR-rentevoeten voor de Griekse drachme, de Portugese escudo en de Luxemburgse frank), terwijl de Commissie een CIRR-rente voor de ecu mededeelt.

3. De regeringen mogen exportkredieten, uitgedrukt hetzij in hun eigen munteenheid hetzij in een andere munteenheid, verlengen mits de bepalingen van de regeling, met name die welke betrekking hebben op de minimumrentevoeten, in acht worden genomen.

B. OPMERKINGEN

4. Aangezien specifieke maatregelen met het oog op het van start gaan van de EMU ontbreken, zouden de deelnemende lidstaten in theorie hun nationale rentevoeten, die zijn gebaseerd op het rendement van hun staatsobligaties, kunnen blijven meedelen. Hierdoor zou een complex stelsel van "nationale" interestvoeten in euro ontstaan, die niet alleen onderling zouden verschillen in niveau (naar gelang van het rendement van de staatsobligaties van het desbetreffende land) maar ook in structuur (op de meeste valuta's van de Gemeenschap is een stelsel met één rentevoet van toepassing, maar enkele landen hebben voor een stelsel met drie rentevoeten gekozen).

Het zou moeilijk zijn er inzicht in te krijgen hoe zo'n stelsel werkt en het is niet duidelijk hoe de regeling wat de euro betreft moet worden geïnterpreteerd en toegepast. Zo zouden bijvoorbeeld exporteurs uit landen buiten de euro-zone, wanneer zij exportkredieten in euro kunnen krijgen, geconfronteerd worden met een groot aantal verschillende rentevoeten. In beginsel moeten zij het recht hebben de CIRR-rentevoet te kiezen en zouden zij waarschijnlijk de laagste kiezen. Naar alle waarschijnlijkheid zouden exporteurs uit landen binnen de euro-zone ook op deze wijze handelen, omdat zij zouden kunnen verwachten dat zij kredieten krijgen tegen dezelfde rentevoeten als hun concurrenten buiten de euro-zone, d.w.z. tegen een rentevoet in euro die zou verschillen van de euro-rentevoet welke door hun nationale overheid wordt toegepast.

5. Een stelsel dat is gebaseerd op verschillende CIRR in euro naar gelang van de betrokken lidstaat zou de ontkenning inhouden van het beginsel van de gemeenschappelijke munt en de toepassing ervan zou talrijke moeilijkheden en onlogische toestanden tot gevolg hebben. Bovendien zou het indruisen tegen het basisprincipe van het systeem van de CIRR, dat is gebaseerd op valuta's en niet op landen.

Bij het van start gaan van de derde fase (1.1.1999) moeten de CIRR in valuta's van de deelnemende lidstaten en de CIRR in ecu worden vervangen door één enkele CIRR in euro. Deze rente moet in overeenstemming zijn met de bepalingen van bijlage VIII van de regeling en zou derhalve zeer nauw aansluiten bij een rentevoet die voor een eersteklas leningnemer geldt.

C. MAATREGELEN EN TIJDSHEMA

6. Het voornaamste streven van de Unie is het waarborgen van een soepele overgang naar een nieuw systeem, waarbij verstoringen of onderbrekingen worden voorkomen die aan de Europese exporteurs en importeurs schade zouden kunnen toebrengen of het imago van de euro op het internationale toneel ongunstig zouden kunnen beïnvloeden. De voorbereiding zal uit verschillende etappen moeten bestaan

(onderhandeling op niveau van de OESO, beschikking van de Raad, enz.). Het is daarom noodzakelijk dat deze tijdig van start gaat.

De Groep exportkredieten van de Raad is al begonnen met informele discussies om tot een communautair standpunt ter zake te komen, met het oog op het van start gaan van het debat binnen de OESO.

OVERGANG OP DE EURO <i>Gemeenschapswetgeving</i>	
BELEIDSSECTOR	EXTERNE BETREKKINGEN
BETROKKEN MAATREGELEN	Internationale overeenkomsten

A. BESCHRIJVING

1. De Gemeenschap heeft talrijke internationale overeenkomsten gesloten die verwijzingen naar nationale valuta's of naar de ecu bevatten.

B. OPMERKINGEN

2. Het beginsel van de "lex monetae", die van toepassing is op privaatrechtelijke overeenkomsten, geldt ook voor internationale overeenkomsten: rechterlijke instanties van derde landen zullen de euro erkennen als opvolger van de nationale munteenheid van iedere deelnemende lidstaat. Iedere verwijzing in een overeenkomst naar een nationale munteenheid van een deelnemende lidstaat zal derhalve geïnterpreteerd moeten worden in het licht van de Europese monetaire wetgeving, die is gewijzigd en onderdeel van de wetgeving van de deelnemende lidstaten op monetair gebied is geworden.
3. Dit geldt ook voor verwijzingen naar de ecu, zoals in de communautaire wetgeving gedefinieerd, in internationale overeenkomsten. Uit hoofde van artikel 109 L, lid 4, van het Verdrag en artikel 2, van Verordening (EEG) nr. 1103/97 van de Raad worden verwijzingen naar de ecu vervangen door verwijzingen naar de euro tegen de koers van 1 euro voor 1 ECU.
4. Hieruit vloeit voort dat het niet noodzakelijk is opnieuw over de door de Gemeenschap gesloten internationale overeenkomsten te onderhandelen - ongeacht of deze naar nationale valuta's of naar de ecu verwijzen. Evenmin behoeven de verwijzingen naar de verschillende nationale valuta's te worden aangepast, aangezien deze moeten worden gelezen als verwijzingen naar de euro.

C. MAATREGELEN EN TIJDSHEMA

5. Er worden geen specifieke wetgevingsmaatregelen beoogd met betrekking tot de internationale overeenkomsten van de Gemeenschap.
6. Aan EG-delegaties in derde landen zal passende informatie voor extern gebruik worden verschaft met betrekking tot het bovenstaande. Bijzondere stappen in verband met deze specifieke kwestie zijn niet noodzakelijk; de delegaties zullen daarentegen wel instructie krijgen om de kwestie in de context van de regelmatige contacten betreffende de EMU en de overgang op de euro ter sprake te brengen. De kwestie

aangaande de verwijzingen in internationale overeenkomsten naar nationale munteenheden of naar de ecu moeten eveneens in het kader van bilaterale besprekingen met partnerlanden ter sprake worden gebracht.

OVERGANG OP DE EURO <i>Gemeenschapswetgeving</i>	
BELEIDSSECTOR	CONSUMENTENBESCHERMING
BETROKKEN MAATREGELEN	Consumentenkrediet en sommige andere overeenkomsten

A. BESCHRIJVING

1. Richtlijn 85/577/EEG van de Raad heeft betrekking op de bescherming van de consument bij buiten verkooppunten gesloten overeenkomsten, bijvoorbeeld tijdens een door de handelaar buiten zijn verkooppunten georganiseerde excursie of tijdens een bezoek van de handelaar ten huize van de consument.

Richtlijn 87/102/EEG van de Raad (laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 90/88/EEG van de Raad) is gericht op de harmonisatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de lidstaten inzake het consumentenkrediet. De richtlijn is van toepassing op kredietovereenkomsten.

B. OPMERKINGEN

2. In Richtlijn 85/577/EEG wordt bepaald dat de richtlijn alleen zal worden toegepast op overeenkomsten waarvan de waarde hoger is dan een bepaald bedrag (thans 60 ECU; bepaling inzake de huidige waarde).

Richtlijn 87/102/EEG is niet van toepassing op kredietovereenkomsten waarbij het gaat om bedragen van minder dan 200 of meer dan 20.000 ECU (artikel 2, lid 1). De richtlijn bevat een bepaling voor de omrekening in nationale valuta. De tegenwaarde in de nationale munt is aanvankelijk die welke geldt op de dag waarop de richtlijn wordt aangenomen, en afronding is toegestaan mits het verschil met het exacte bedrag niet groter is dan 10 ECU (artikel 13, lid 1). Aangezien dit een bepaling is waaraan een vaste datum is verbonden, zullen hierdoor de verschillen tussen de waarden in de nationale omzettingsregeling blijven bestaan. In artikel 13, lid 2, wordt bepaald dat vanaf 1995 vijfjaarlijkse herzieningen zullen plaatsvinden. Bij deze herzieningen gaat het echter alleen om de bedragen in de richtlijn, in tegenstelling tot de omzetting ervan in nationale valuta.

Beide richtlijnen bevatten een bepaling inzake het minimum, die de lidstaten de mogelijkheid geeft beschermingsmaatregelen te nemen. Zo is bijvoorbeeld in sommige landen het minimum tot 0 ECU teruggebracht.

C. **MAATREGELEN EN TIJDSHEMA**

3. De Commissie had reeds aangekondigd dat de beide richtlijnen zullen worden herzien. Wat Richtlijn 87/102/EEG betreft, zal deze herziening bovendien voor de garantie zorgen dat de plafonds en de drempelbedragen die op de deelnemende lidstaten van toepassing zijn uiterlijk met ingang van 1.1.2002 overeenkomen met de in de richtlijn aangegeven bedragen (behalve voor de lidstaten die nog beperkender maatregelen wensen te nemen).

OVERGANG OP DE EURO <i>Gemeenschapswetgeving</i>	
BELEIDSSECTOR	BEGROTINGEN
BETROKKEN MAATREGELEN	Financieel Reglement

A. BESCHRIJVING

1. Het Financieel Reglement van 21 december 1977 dat van toepassing is op de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen²⁷ is, overeenkomstig artikel 209 van het EG-Verdrag, de basistekst die geldt voor het opstellen en de uitvoering van de algemene begroting van de Gemeenschappen. Deze wordt aangevuld door een verordening van de Commissie die de uitvoeringsvoorschriften ervoor bevat²⁸.

B. OPMERKINGEN

2. Artikel 11 van het Financieel Reglement schrijft voor dat de begroting wordt opgesteld in ecu en verwijst voor de definitie van de ecu naar Verordening (EEG) nr. 3320/94 van de Raad van 22 december 1994. In het artikel wordt de waarde van de ecu bepaald en is vastgesteld op welke wijze de omrekening tussen de ecu en de nationale valuta moet plaatsvinden. Daarnaast zijn er overal in het Financieel Reglement nog andere verwijzingen naar de ecu (boekhouding, enz.).
3. Alhoewel overeenkomstig artikel 11 iedere wijziging van de definitie van de ecu waartoe door de Raad wordt besloten automatisch op het Financieel Reglement van toepassing is, blijkt het wenselijk over te gaan tot herziening van dit artikel om het aan te passen aan de invoering van de euro en, met name, om het beginsel in te voeren dat de begroting niet alleen in euro wordt opgesteld, maar ook dat de rechten en verplichtingen van de Gemeenschappen in euro worden weergegeven en worden uitgevoerd (onverminderd de specifieke bepalingen welke gelden voor de ontvangsten en de uitgaven). De overige verwijzingen naar de ecu zullen eveneens door verwijzingen naar de euro worden vervangen.

²⁷ PB nr. L 356 van 31.12.1997, blz. 1. Reglement laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG, Euratom, EGKS) nr. 2335 van de Raad van 18 september 1995 (PB nr. L 240 van 7.10.1995, blz. 12)

²⁸ Verordening (Euratom, EGKS, EG) nr. 3418/93 van de Commissie van 9 december 1993, houdende uitvoeringsvoorschriften betreffende een aantal bepalingen van het Financieel Reglement van 21 december 1977 (PB nr. L 315 van 16.12.1993, blz. 1)

C. MAATREGELEN EN TIJDSHEMA

4. Een voorstel tot herziening van het Financieel Reglement zal door de Commissie, overeenkomstig artikel 209 van het Verdrag, tegen april 1998 worden ingediend. Wanneer dit voorstel eenmaal door de Raad is goedgekeurd, zal de Commissie Verordening nr. 3418/93 houdende uitvoeringsvoorschriften betreffende een aantal bepalingen van het Financieel Reglement herzien.

OVERGANG OP DE EURO <i>Gemeenschapswetgeving</i>	
BELEIDSSECTOR	ADMINISTRATIEVE UITGAVEN
BETROKKEN MAATREGELEN	Salarissen en pensioenen

A. **BESCHRIJVING**

1. Het statuut, de regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden van de Gemeenschappen en de belastingregeling vormen de basis van de Gemeenschapswetgeving voor de vaststelling en uitbetaling van de salarissen, pensioenen en andere financiële rechten van de ambtenaren en andere personeelsleden.

De bedragen die tezamen het salaris vormen (loonschalen, toelagen, bijdragen, belastingen, enz.) worden op dit ogenblik in Belgische frank uitgedrukt. Het nettobedrag wordt omgezet in de nationale munteenheid van de standplaats (voor gepensioneerden het land waar men zijn verblijfplaats heeft) op basis van een vaste wisselkoers die, in combinatie met een aanpassingscoëfficiënt, het verschil in de kosten van levensonderhoud ten opzichte van Brussel in aanmerking neemt.

2. Vanaf 1 januari 1999 zal artikel 8, lid 3, van Verordening van de Raad .../98²⁹ betreffende de invoering van de euro zonder enige wijziging van het statuut de betalingen in euro mogelijk maken in de landen die de euro als nationale munt hebben aangenomen. Hiertoe volstaat het het salaris dat thans in nationale valuta-eenheden is vastgesteld tegen de vaste omrekeningskoers om te rekenen in euro.

Aan het einde van de overgangsperiode (31.12.2001) en overeenkomstig artikel 14 van Verordening .../98 van de Raad betreffende de invoering van de euro, en bovendien uitgaande van de veronderstelling dat België de euro invoert, zullen alle bedragen die tezamen het salaris vormen (en die thans in BEF worden uitgedrukt) alsook de daarbij behorende wisselkoersen en aanpassingscoëfficiënten worden vervangen door een tegenwaarde in euro tegen de vaste omrekeningskoers.

B. **VOORGESTELDE WIJZIGING**

3. Aangezien zij zich zeer bewust is van de politieke betekenis en de symbolische waarde van deze bezoldigingen, stelt de Commissie,

²⁹ Zie de resolutie van de Raad van 7.7.1997 betreffende het juridische kader voor de invoering van de euro (PB nr. C 236 van 2.8.1997, blz. 7-12).

uitgaande van de veronderstelling dat België de euro wil invoeren, voor deze in euro uit te drukken.

Derhalve zullen alle verwijzingen naar Belgische franken en alle in Belgische frank uitgedrukte bedragen in het statuut worden vervangen door verwijzingen naar de euro en door in euro uitgedrukte bedragen. De bedragen waaruit de salarisafrekening bestaat (basissalaris, toelagen, bijdragen, belastingen, enz.) zullen in euro worden uitgedrukt en de euro zal derhalve de centrale munteenheid worden voor de vaststelling van de salarissen en pensioenen in alle landen.

4. Vanaf 1 januari 1999 zullen de salarissen en de pensioenen in euro worden uitbetaald in de landen die de euro als nationale munteenheid hebben ingevoerd. In de niet-deelnemende lidstaten zullen de salarissen en pensioenen ook na die datum in de nationale munt worden uitbetaald.
5. Aangezien de omrekeningskoers tussen de nationale munteenheid en de euro een vaste koers is, blijft het niveau van het netto-salaris of -pensioen dat aan de ambtenaar wordt uitbetaald ongewijzigd, ongeacht zijn standplaats. Voor de oplossing zal derhalve slechts een formele wijziging van het statuut vereist zijn, die verenigbaar is met de methode welke wordt toegepast op de aanpassing van de salarissen. Op deze wijze wordt in feite vooruitgelopen op de volledige overstap naar de euro die anders pas op 1 januari 2002 zou plaatsvinden.

C. MAATREGELEN EN TIJDSHEMA

6. De wetgeving die de Commissie zal voorstellen zal tot gevolg hebben dat de term "Belgische frank" wordt vervangen door "euro" en bedragen in BEF met ingang van 1 januari 1999 worden vervangen door hun tegenwaarde in euro in het statuut en de andere regelingen waarvoor de overgang op de euro gevolgen heeft tegen de desbetreffende omrekeningskoers. De volgende teksten zullen worden voorgesteld:
 - een voorstel voor een verordening tot wijziging van het statuut en de regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden voor zover het vaststelling van de salarissen, pensioenen en andere financiële rechten in euro betreft;
 - een voorstel voor een verordening van de Raad tot wijziging van Verordening nr. 260/68 tot vaststelling van de voorwaarden en de wijze van heffing van de belasting ten bate van de Europese Gemeenschappen;
 - een voorstel voor een verordening van de Raad tot wijziging van Verordening nr. 122/66/EEG van de Raden (tot vaststelling van de lijst van de plaatsen waar een vervoervergunning kan worden toegekend alsmede van het maximumbedrag van deze vergoeding en de wijze van toekenning) en Verordening nr. 300/76 van de Raad tot vaststelling van de categorieën van begunstigden, de voorwaarden voor toekenning en de hoogte van

de toeslagen die kunnen worden toegekend aan ambtenaren die hun werkzaamheden verrichten in het kader van een continu- of ploegendienst.

7. In al deze gevallen is een gekwalificeerde meerderheid in de Raad vereist. Men moet ongeveer 14 maanden rekenen voor de goedkeuring van deze besluiten, aangezien voor iedere wijziging van het statuut het advies van het Comité voor het Statuut en van de andere instellingen is vereist.

Nauwe samenwerking op interinstitutioneel niveau zal het mogelijk maken het statuut en het "loon"-onderdeel onder de best mogelijke omstandigheden aan te passen en het personeel in samenwerking met de personeelsvertegenwoordiging voor te lichten.

8. De ontwerp-voorstellen van de Commissie zullen begin 1998 gereed zijn. De Commissie is thans bezig met een eerste overlegronde. De voorstellen moeten in principe vóór 1 januari 1999 zijn goedgekeurd.

ISSN 0254-1513

COM(97) 560 def.

DOCUMENTEN

NL

09 01 06

Catalogusnummer : CB-CO-97-596-NL-C

ISBN 92-78-27355-4

Bureau voor officiële publikaties der Europese Gemeenschappen

L-2985 Luxemburg